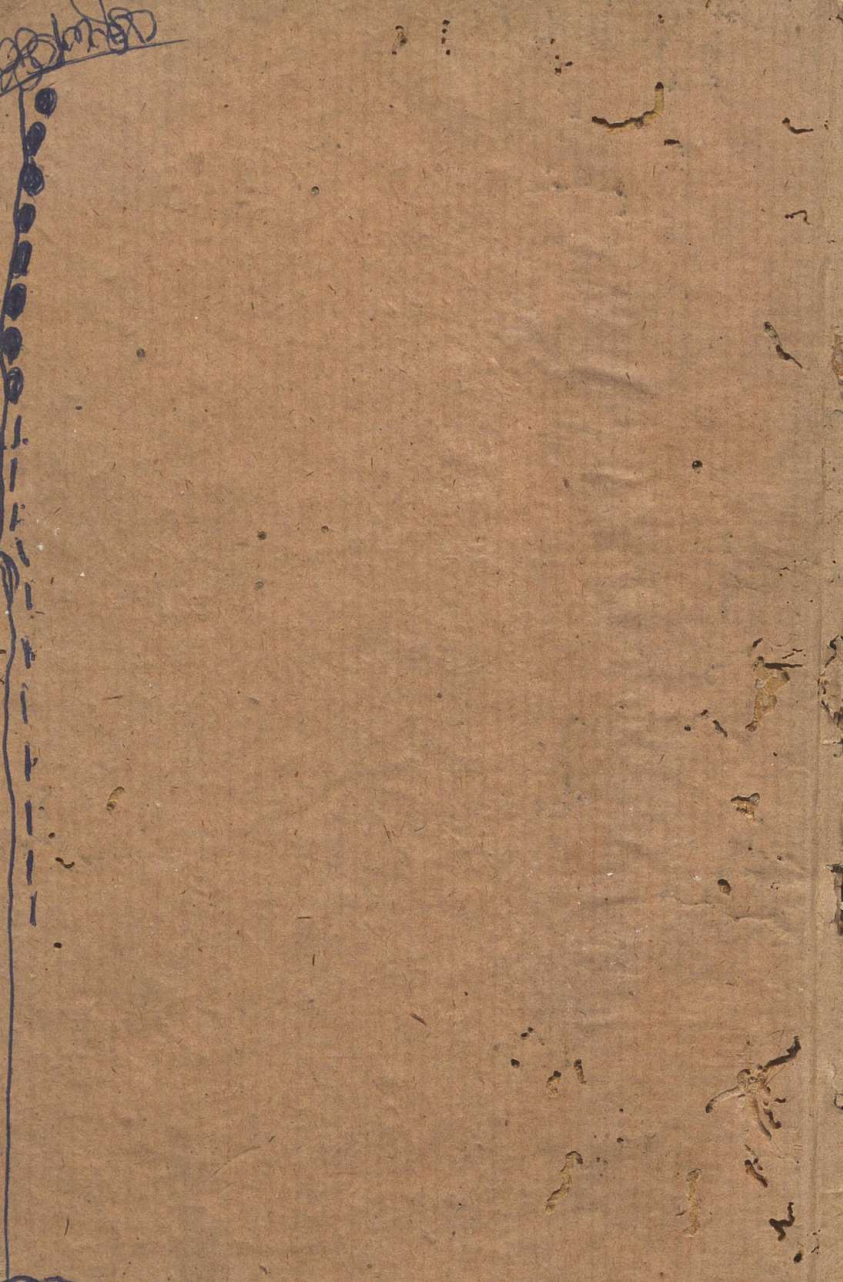

4666

കാണാൻ

കോളാച്ചേരി കോളാച്ചേരി കോളാച്ചേരി

~~597766~~

കിംസൻ

3469

ഗ്രന്ഥകർതാ:—

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

പ്രസാധകന്മാർ:—

പി. കെ. പ്രദർസ്, കോഴിക്കോട്.

വില്പ: പറ്റുണ്ട.

Second Edition 1951.

1000 Copies

1A-10

(Copyright to Publishers)

Printed at
Navodayam Press, Kozhikode.

മ വ വ ര

മഹാകവി കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ താ
രുമനസ്സുകൊണ്ടു കംസന്റെ വാസ്തവമായ ഒരു ചിത്രമേ
ചരിത്രമോ നമുക്ക് ആദ്യമായി കാണിച്ചുതന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ
പതിന്നാലു കൊല്ലത്തോളമായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും മഹത്വ
മുള്ള ഒരു കൃതി കൗമുദിയിൽ ഒരിക്കൽ കണ്ടതുകൊണ്ടു
മാത്രം മതിയാവില്ലെന്നു കരുതി, അക്കാലത്തിനടുത്തുതന്നെ
അതു പുസ്തകാകൃതിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, രണ്ടുനാലു
കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വീണ്ടും ഒരു പതിപ്പുകൂടി ആവശ്യ
മായി വരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വായനക്കാർക്കറിയാവുന്നതാ
ണല്ലോ. ഇപ്പോൾ ആ രണ്ടാംപതിപ്പും തീരെ അവസാ
നിച്ചിരിക്കയാലാണ് ഈ മൂന്നാംപതിപ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്ത
ുന്നത്.

ഈ ഖണ്ഡകൃതിയുള്ള അനിതരസാധാരണമായ
ഗുണവൈഷ്ണവത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും
പറയേണ്ടതില്ല. സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ
കൂടി കഴിയുന്നതും പരിഹരിച്ചു, ശുദ്ധഭാഷാപദങ്ങൾ സുഗ
മവും സുന്ദരവുമായ രീതിയിൽ ഘടിപ്പിച്ചു, അലങ്കാരങ്ങളെ
ഏകദിഗ്ഗോപേന്ദ്രമെന്നും സ്വീകരിച്ചു, സ്വാഭാവികഭാഗി
യിലെഴുതി വിട്ടിട്ടുള്ള ഈ ഖണ്ഡകൃതി-304 ശ്ലോകങ്ങളുള്ള
ഒരുത്തമകാവും—ഇന്നത്തെ യുവകവികളുടെ കേടും,
കാകളിയും, മഞ്ജരിയും, മറ്റു ഗാഥകളും കേട്ടു കേട്ടു മുഷി

ഞതിരിക്കുന്നവർ നിത്യനിർവൃതിയ്ക്കായിക്കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യവൃക്ഷം തന്നെയാണ്.

ഈ കൃതിയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ കാണിയ്ക്കാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഏതു ശ്ലോകവും എടുക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ആ കൃത്യത്തിന്നു ഞാനിപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല.

‘ഒളിച്ചുനോക്കും പുറന്നാരിമാരണി-
ച്ചുളിച്ചുണക്കുമണിമാല ചാർത്തിയോർ’.

‘പഴിച്ചു പാപ്പാൻ പകുട്ടി നേർക്കുവി-
ട്ടൊഴിച്ചുമാറാത്തൊരു കൊമ്പനാനയെ
മിഴിച്ചു കണ്ടൊന്നു കുതിച്ചു മസ്തക-
ക്കുഴിച്ചുഴിക്കുന്നിയിടിച്ചു നിർത്തിനാൻ’.

‘പിടിച്ചെഴുന്നേറ്റു മുഖത്തു കയ്യല-
ച്ചുടച്ചുടിച്ചാർത്തിവളർത്തിയാർത്തവൻ
നടച്ചുവട്ടിൽ കരി കണ്ടിടാത്തതിട-
ത്തിടച്ചുകൂടാതെ കനിഞ്ഞുകൂടിനാൻ’.

ഇങ്ങിനെ അനവധി അകൃതിമകവനരത്നങ്ങൾ മറ്റേ മൊത്ത ഭാഷാകാവ്യത്തിൽനിന്നാണ് നമുക്കു കിട്ടുന്നതെന്നു വായിക്കുവാൻ ആലോചിക്കണം അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ മഹാകവിയായ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഈ അനർഘനിധിയെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു് കേരളീയരുടെ കടമയാണെന്നു മാത്രം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടയ്ക്കൽ }
1101 കക്കടകം 30-ാം-നു } പി. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ.

ക ഓ സ ന്

പ്രസിദ്ധമാകും മധുരാപുരിയ്ക്കും
വസിച്ചിടം ഭൂപതി ഭോജവംശജൻ
അസിപ്രയോഗപ്രിയനുഗ്രസേനനോ
രസിച്ചു നായാട്ടിനു പോയിരുന്നുപോൽ.

1

പ്രിയൻ വരും സന്ധ്യയിലെന്നുവെച്ചതി-
പ്രിയംപെടും പത്നി ഭിന്നാന്നരേഖയിൽ
സ്വയം ഗൃഹോദ്യാനമണഞ്ഞു പൂവു-
ത്തയന്നമിഴുപ്പടി നഞ്ചരിക്കയോം.

2

വിമാനസഞ്ചാരിയൊരാൾശ്യാഭാനവ-
പ്രമാണിയിന്നല്ലാതെ സുന്ദരാംഗിയിൽ
സ്വമാനസം കാമനു കീഴടങ്ങുമ-
കൂമാൽക്കളർക്കുവടി കണ്ണുവെച്ചുപോൽ.

3

തിരിഞ്ഞു ഭോജേശ്വരപത്നിയായിതെ-
ന്നറിഞ്ഞു ദൈത്യപ്രഭു ഭിവ്യദൃഷ്ടിയാൽ
ചെരിഞ്ഞു ചെല്ലും മദനാജ്ഞയാൽ മന-
മറിഞ്ഞു മന്നത്തമെടുത്തുതുപോൽ.

4

വരാംഗിയാൾ, തന്നരികത്തണഞ്ഞൊരാ-
വരാംഗികന്ത്രി കലരുന്ന ദൈത്യനെ
ചിരാൻരംഗപ്രണയത്തൊടാദരി-
ച്ചൊരാത്തരം ഗർഹിതമട്ടിലാക്കിനാൾ.

5

വിടാഗ്രിമൻ കൂടനരേന്ദ്രനിത്തരം
വിടാതെയന്തിക്കു നിഷിദ്ധമാകിലും
സ്സാൻരാഗം രതിചെയ്തു, കാമന്ത-
ക്കിടാൻ തുട്ന്നാൽ സമയം നിനയ്ക്കുമോ?

6

കഴിഞ്ഞു കാര്യം; ഇപ്രകാരം ദൈത്യന-
ളുടേതെന്തു തനപ്രിയയോടോതിയിങ്ങിനെ:-
“വഴിഞ്ഞു വീഴും വിപസന്ന പുത്രന-
ണ്ടുഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടയി നിന്റെ കക്ഷിയിൽ.

7

ധരിക്ക, ഞാൻ നിൻപ്രിയഭൂപരപമേ-
ററിരിക്കുവാനൊരു ദിവ്യദൈത്യനാം;
തിരിക്കവേണ്ടാ വദനം; വിരിഞ്ചവാ-
ക്കൊരിക്കലും തെറ്റുകയില്ല വല്ലഭേ!

8

മഹാശയേ! കേളിതു; കാലനേമിയും
മഹാസുരൻ നിനകനായ് പിറന്നിടും;
മഹാനവൻ മന്നിൽ മികച്ച വീരരാം
മഹാരഥന്മാരിലതിപ്രസിദ്ധനാം.

9

ഇവൻ ജഗത്തിൽ ജയമാൻ ദേവദാ-
നവർഷപോലും പരിശുദ്ധനായ് ചിരം
നവപ്രഭാവൻ നിജഭാഗിനേയമാ-
ധവന്റെ കൈകൊണ്ടു മരിച്ചു മുക്കുന്നാം.”

10

പ്രിയന്റെ സാരൂപ്യമെടുത്ത ദാനവൻ
പ്രിയത്തോടിവണ്ണമുറച്ചിടവൊഴേ
സ്വയം വിഷാദാൽഭതഭീതികേതുക-
സ്വയംഗ്രഹവ്യാകുലയായി ദേവിയാരും.

11

വരക്ഷമാപാലനെ വിട്ടിഹ സ്വയ-
വരക്ഷമാന്ത്യാസുരസംഗമേറതിൽ
ഭരക്ഷഭൂഷ്യം നിരുവിച്ചു മാലിയ-
ന്നൊരക്ഷരംപോലുമുച്ചതില്ലവര.

ദശാന്തരംഗം വെളിവായറിഞ്ഞുടൻ
പ്രശാന്തഗംഭീര മുരച്ചു ഭാനവൻ:—
“വിശാലനേത്രേ! വ്യസനിച്ചിടേണ്ടേടോ
വിശാലയം, കൈശലമൊന്ന ചൊല്ലിടാം.

കനക്കുമാറെന്നുടെ യോഗവിദ്യയാൽ
നിറക്കു തന്നേൻ ക്ഷണഗർഭവ്ജ്വലിയും
അനഗ്ലമിഷ്ടപ്പടി സുതിശക്തിയും
മനക്കരുത്തോടു മറച്ചുകൊൾക നീ”.

അനുഗ്രഹംപോലിതുരച്ചു ദൈത്യന-
ങ്ങനപ്രവേശിച്ചു വിമാനവീഥിയിൽ,
തനുപ്രശാന്തവൃദിചാരഭീതിയായ്
നന്ന ക്ഷണം ഗേഹമണഞ്ഞു രാജ്ഞിയും

സ്ഫുടം ക്ഷണത്തിൽപ്പരിപൂർണ്ണഗഭയാ-
യുടൻ നിഗ്രസം പ്രസവിച്ചു സാലപിയാര
കടഞ്ഞ വൈഡൂ യുമണിത്തിടമ്പിനോ-
ടിടഞ്ഞ ചൈതന്യമിയന്നൊരുണിയെ.

മുദാ രൻപിച്ചാങ്ങാരു നോക്കു കണ്ടുവെ-
ച്ചുദാരരൂപാകൃതിപൂണ്ടു പുത്രനെ
തദാ രയാൽക്കംസപദത്തിൽവെച്ചുട-
ച്ചുദാരയെന്നാ ചുമെഴുക്കി വാരിയിൽ.

അലം മറച്ചായവളർജ്ജാസരി-
ജ്ജലത്തിൽ വിട്ടപ്പൊളൊലിച്ചു കാംസ്യമോ
അലഞ്ഞുലഞ്ഞങ്ങിനെ ശുരസേനഭൂ-
തലത്തിലുള്ളൊറുവഴിക്കണഞ്ഞുതേ.

18

സ്വഗ്രസംസ്കൃതം, മിവണ്ണമണ്ണിയെ-
സ്സഗ്രസമാം മട്ടിലൊഴുകിവിട്ടവര
നിഗ്രഹനംചെയ്തിതു; ഭൂഷുവൃത്തിൻ
നിഗ്രഹനം മറെറൊരു ഭൂഷുവൃത്തിയാം

19

ലിഖിച്ചൊലിച്ചൊഴ്ന്നുകൂടും സപാത്രമു-
ച്ചലിച്ചു മുങ്ങാത്തൊരു ദൈവശക്തിയാൽ
ജപിച്ചുകണ്ടൊപ്പിഴ പക്ഷ വർത്തകൻ
വലിച്ചു കോറീ 'ബലഭൂ'ന്നെന്നവൻ.

20

മകൻ പിറക്കാത്തൊരു സാധു പാത്രിക-
യ്ക്കും വിളങ്ങുന്ന വിശിഷ്ടബലനെ
വികല്പമില്ലാതെയെടുത്തു; ദൈവത-
പ്രകല്പിതം മറെറൊരു മട്ടിലാകുമോ ?

21

അലബ്ധസന്താനനവൻ സഭായ്നി-
വിലപ്പെടും സ്വത്തു കിടച്ചുകാരണം
അലം പ്രസാദിച്ചു വണിക്കു വൃദ്ധിയാ-
നിലയ്ക്കു രക്ഷിച്ചിതൊരഞ്ചു വത്സരം.

22

ഒരിക്കലാവർത്തകനിഷ്ടമിത്രമാം
വരിയുശീലൻ വസുദേവരാജനെ
ശരിക്കു പോയ്ക്കുണ്ടുവുണ്ടു കൈതുകും
സ്തരിക്കുമീക്കംസകുമാരനൊപ്പമേ.

23

അവന്റെയേറെച്ചൊടിയുള്ള ഭംഗി ക-
ണ്ടവൻ പ്രിയത്താൽ വസുദേവയാദവൻ
സുഖംശ്വനാണീശ്ശിശുവെന്ന് കണ്ടു ന-
ല്ലവൻ വളർത്തുന്നതിനേറു വാങ്ങിനാൻ.

24

സുസിലസാമത്വമൊടെന്തിനും മഹാ-
പ്രസിലനാകുംപടി കംസബാലകൻ
രസിച്ചു രഞ്ജിപ്പൊടു വേണ്ട വിദ്യയ-
ഭ്യസിച്ചുകൂടി വസുദേവരക്ഷയിൽ.

25

മരിച്ചുപോയി ബലഭദ്രവൈശ്വനെ-
ന്നിരിക്കിലും വേണ്ടതുപോലെ ബാലനെ
തരിമ്പുമുനംപിണയാതെ പോരിനാൻ
വരിഷ്ഠശീലൻ വസുദേവയാദവൻ.

26

സമസ്തശാസ്ത്രാഗമരിതിയിങ്കലും
ക്രമത്തിൽ മുഖ്യായുധവിദ്യയിങ്കലും
സമത്വനായ് തീർന്നിതു കംസനേതൊര-
പ്പമത്വസിദ്ധിയ്ക്കുമൊരുക്കമാവിധം.

27

മുായ്ക്കു കംസൻ നവയൗവനത്തില-
ങ്ങൊയ്ക്കു മാമെയ്ക്കൊടുയന്നു സുന്ദരൻ
പരക്കുമാശാസ്യവിശേഷവീഴ്ന്നായ്
പരം വളർന്നു വസുദേവലാളിതൻ.

28

സഭായ്ക്കൊഴും കംസനടുത്തു വേണമി-
ങ്ങൊരനാകും വസുദേവനങ്ങിനെ
സ്വദാസ്വമല്ലത്തമസുതഭാവവും
തദാ സമാനസ്ഥിതിയും കൊടുത്തുപോൽ.

29

അനോപമപ്രൗഢിപെട്ട കംസനോ
മനോരഥം വേണ്ടവിധം നടത്തിയും
വിനോദമായിപ്പല വിദ്യ കാട്ടിയും
ജനോദയത്തിങ്കൽ മിടുക്കു നേടിനാൻ.

30

ഒരിയ്ക്കലിക്കാലമുദാരവീരനാ-
യിരിയ്ക്കമാ മാഗധമന്നവേശപരൻ
ശരിയ്ക്കു തൻകീഴ്സുപരോടു താൻ കരം
പിരിയ്ക്കവേ തൊറി സുരാഷ്ട്രനായകൻ.

31

സുരാഷ്ട്രന്തഴുപ്പടി കപ്പമിങ്ങുടൻ
തരായ്ക്കയാലായവനെപ്പിടിക്കുവാൻ
ജരാസുതകുളാപതി ശുരസേനനാം
ധരായി പന്നാജനെ കൊടുത്തിതുജ്ജിതം

32

‘അരാതിമട്ടാകീന വീരസിംഹനെ-
പ്പരാക്രമംകൊണ്ടു പിടിച്ചുടക്കിയാൽ
വുരാഹിമർൺനീരുപത്രിമാരെയും
തരാമവന്നീപ്പിതമേകരാജ്യവും’.

33

സ്വകാര്യമിമാതിരിയിൽ പ്രലോഭന-
പ്രകാരവും ചേർത്താരു രാജശാസനം
സ്വകൗതമഭൂവാം വസുദേവവീരന-
പ്രകാരമേ ശുരനരേന്ദ്രനേകിനാൻ.

34

കിടച്ചൊരിക്കലുണ്ടാകാണ്ടു കാമവും
ഭേതപവും രാജ്യവുമൊത്തു നേടുവാൻ
ഉടൻ പുറപ്പെട്ടിതു, കംസനൽക്കടം
നടത്തിടും തേരതിലാൻ ശൈലിയും.

35

ഒരുവെടുമ്പാടൊരു തേരുമാത്രമായ്
പെരുമ്പടക്കോപ്പുകളൊന്നുമെന്നിയേ
വരുമ്പടുശ്രീവസുദേവനോടു താൻ
പെരുമ്പടുതപത്തൊടൊത്തു ശതവും.

36

പെരുത്തു ശതപ്പട ചുറ്റുമമ്പയ-
ച്ചുറത്തുകൊന്നു, കൈടു വീരസിംഹനെ
കരുത്തുകൂടും വസുദേവനേറുടൻ
മുറത്തു പോരിൽപ്പരമമ്പരത്തിനാൻ.

37

പരസ്സരം വിക്രമവൃദ്ധികാട്ടിയും,
പരസ്സഹസ്രം ശരമാരി തുകിയും,
പരപ്രയോഗപ്രതിയോഗപാടവും
പരപ്പിലേറാരിരുപേരുമൊപ്പമേ.

38

ക്ഷണത്തിലീവീരരിടത്തുകേറീടും
രണത്തിലാസ്സുതരുമൊപ്പമൊപ്പാഴേ
കിണച്ചിലിൽക്കേററിവിടും ഹയങ്ങളെ-
പ്പിണച്ചിലിൽപ്പെട്ടവിധം കലത്തിനാൻ.

39

അടുത്തു തേരാണ്ടരിയിൽശ്ശരങ്ങളെ-
ത്തൊടുത്തു തുകുന്നൊരു വീരസിംഹനെ
തടുത്തുകൂടാതൊരു ശക്തിയുള്ളവൻ
കടുത്തു ചാടിപ്പിടികൂടി കംസനും.

40

തിരിഞ്ഞുടൻ ശൗരരിഗമലപജത്തിലായ്
വരിഞ്ഞുകെട്ടിട്ടു വിരോധിവിരനെ
പിരിച്ചുനോക്കും വസുദേവനുള്ള തേർ
തിരിച്ചുവിട്ടു ജയഘോഷമാർഗ്ഗവൻ.

41

ഉടൻ ജരാസന്ധപുരത്തിലേക്കു തേർ
നടത്തുകെന്നായ് പിതൃസമ്മതത്തോടും
കടന്നുപോകും വസുദേവനേ വഴി-
ക്കിടയ്ക്കു കണ്ടെത്തി മഹർഷി നാരദൻ. 42

വഴിക്കു കണ്ടൊരളവിത്തരത്തെ വി-
ട്ടൊഴിയ്ക്കുവയ്ക്കുന്നു നിനച്ചു മാമുനി
മൊഴിച്ചുരുക്കത്തോടു ശൗരരിതൻ ചെവി-
യ്ക്കൊഴിച്ചു ഗുഡം ഗുണഭോഷഭേഷജം. 43

“ജരാസുതൻതന്നുടെ പൂത്രിമാരെ നീ
പരാക്രമപ്രൗഢിവഴിക്കു വേർക്കൊലാ;
വരായിതൻ വംശവിരോധകാരിയായ്-
വരാനെളുപ്പും, വഷളാണു ജാതകം”. 44

മുനീന്ദ്രനീവാക്കു പറഞ്ഞവാദുടൻ
മനീഷി ചൊല്ലീ വസുദേവയാദവൻ:—
“വിനീതനീ നമ്മുടെ കംസസുതനാ-
ണനീഹനെന്നാലുമിതിൽജയിച്ചവൻ. 45

ബലാധികോർച്ചീശപരബന്ധുഭാവമാം
ഫലാപ്തിയേൽക്കട്ടെയിവൻ ജയിച്ചവൻ;
കലാഭിയില്ലാത്തൊരിവന്നു പററിടാ
വിഭാസിനീജാതകഭോഷലേപനം”. 46

നിറഞ്ഞിടം നീതി നയിച്ചു നന്ദിയിൽ-
പ്പറഞ്ഞിടുന്നീ വസുദേവവാക്കിനാൽ
തിരിച്ചുടൻ കംസനെയൊന്നു നാരദൻ
ചിരിച്ചുകൊണ്ടൊടി രസിച്ചു നോക്കിനാൻ. 47

വണക്കമേറുന്നൊരു കംസനോടു-
 ത്തിണക്കമായിച്ചില നല്ല വാക്കുകൾ
 ഗുണപ്രഭാവാനുഗുണം പറഞ്ഞതോ
 രണപ്രിയൻ മാമുനിയുടെ പോയിനാൻ.

48

ഗിരിപ്രജം പുകിവാൻ മാഗധേന്ദ്രനെ-
 ഈരിക്ക കണ്ടിട്ടു സുരാഷ്ട്രനാഥനെ
 അരിസ്ഥിതിക്കേകിന കെട്ടഴിച്ചു കീ-
 ഴിരിക്കമാറങ്ങിനെ കാഴ്ചവെച്ചതേ.

49

ജയം കഥിക്കും വസുഭവവാക്കിനാൽ
 നയംവിടാത്തൊ പ്രഭു സത്യസംഗീരൻ
 സ്വയം യുദ്ധൻ കംസനു രണ്ടു മിക്കളെ
 സ്വയംവരപ്രൗഢിയൊടും കൊടുത്തതേ.

50

“വരേണ്യമാമേതൊരു രാജ്യമാണു ഞാൻ
 തരേണ്ടതെ”ന്നാ യുദ്ധനോതിയപ്പൊഴേ:—
 “തരേണ്ടതിഷ്ടം മധുരാപുരീസ്ഥലം
 തരേണ”മെന്നായറിയിച്ചു കംസനും.

51

“പടയ്ക്കിറങ്ങിപ്പടുവീര! നീ പിടി-
 ചുടക്കിയാലും നന്നു സമ്മതിച്ചു ഞാൻ;
 മിടുക്കു കാട്ടാൻ മതിയായ സൈന്യമേ-
 റെറടുക്കുകെ”ന്നാൻ യുദ്ധമൗലി സന്ധിതം.

52

“മഹീന്ദ്ര! നിൻകല്പനപോലെ”യെന്നുര-
 ചുമിനയെയും വസുഭവസാരഥി
 ധീരമാമല്ലബലത്തൊടൊത്തുടൻ
 മഹീശനാവാൻ മധുരയ്ക്കിറങ്ങിനാൻ.

53

പുരം വളഞ്ഞാമഗയേന്ദ്രനന്ദി-
വരൻ യുവാവാം വസുദേവസാരഥി
പരം പടയോട്ടം നാളവിൽ ഭടന്മാർക്കുടൻ
നിന്നു പോരിന്നുടൻ ഗ്രസേനനും.

54

ഇതിന്നിടയ്ക്കു മധുരാപുരീക്ഷമാ-
പതിയ്ക്കുടഞ്ഞത്തി രണപ്രിയൻ മുനി
“മതി പ്രഭാ! നിൻ മകനാണു കംസനി-
ങ്ങതിർത്തിടായ്ക്കു”ന്നു തടുത്തു സംഗരം.

55

ഭവാനിനി സ്വസ്ഥത പൂണ്ടിരിക്കയും,
യുവാവിവൻ നാടുഭരിച്ചു വാഴുകയും
തവാനഭാവത്തിന്നു തക്കതെ”ന്നുമായ്
സ്വവാക്കിനാൽക്കൂട്ടിയിണക്കി നാരദൻ.

56

മഹർഷി കല്പിച്ചതുപോലെ രാജ്യമി-
മഹന്നു കല്പിച്ചുകൊടുത്തു മനാവൻ
മഹത്വവും കണ്ടു രസിച്ചുകൊണ്ടു ത-
നിഹ സ്വയം സ്വസ്ഥസുഖത്തിൽമേവിനാൻ.

57

വിശേഷമട്ടിൽബലഭൂവൈശ്വന-
ളു ശേഷബന്ധുക്കളെയാദരിച്ചവൻ
സശേഷനദിക്കു ധനം കൊടുത്തു നി-
ർദ്വിശേഷമായ്ക്കു ചുവടം വളർത്തിനാൻ.

58

ശരിയ്ക്കിവണ്ണം മധുരാപുരീശപരൻ
ഭരിച്ചു നാട്ടിൽപ്പരി പൂജിപ്പായ്ക്കു യാൽ
ഒരിക്കലും താഴ്വരാതെ വിണ്ണുപോ-
ലിരിക്കുമെന്നായിതു ഭോജപട്ടണം.

59

വിദർഭരാജാവു തുടങ്ങിയുള്ളാരാ-
വിദഗ്ദ്ധഭോജനപയജ്ജ്ഞിനേ

റുദന്തരത്തിൽ പ്രണയം പെരുക്കുമോ-
റുദന്തമോരോന്നു നടത്തിനാവൻ.

60

അദ്യുഭാവത്തൊടു ധർമ്മനിഷ്ഠയാൽ
മുദ്രപ്രശാന്തൻ പ്രകൃതിപ്രിയവ്രതൻ
യദുക്കളായോർക്കിലർക്കമീശനായ്
സുദഗ്ദ്ധശുദ്ധോത്തമകീർത്തി നേടിനാൻ.

61

അല്പപ്ലധർമ്മാത്മവിശിഷ്ടകാമമൊ-
ത്തലുണ്ണനാം കംസനയന്നിരിക്കുവേ
കലങ്ങലെന്നേ ചില മല്ലരത്തിനാർ
തെലുങ്കർ ചാണൂരകമുഷ്ടികാദികൾ.

62

അടുക്കപോലങ്ങിനെ കുച്ചുകെട്ടി മെയ്-
മിടുക്കു നേടീടിന മല്ലരാമിവർ
നടക്കുമോരോരിടമിത്തൊഴിൽക്രമാൽ
ക്കടക്കുകത്രേ മധുരാപുരിയ്ക്കകം.

63

സമത്വരീകൂട്ടരൊരുങ്ങി യോഗമായ്
നാമസ്തദിക്കിങ്കലുമുള്ള മല്ലരെ
തിമർത്തതിത്തങ്ങിനെ മൽപ്പിടിക്കളി-
യ്ക്കു മന്ത്ര തോല്പിച്ചു പകരുന്ന പുജ്യർപോൽ.

64

കരാറുചെയ്താണിവർ മല്ലടിക്കവാൻ
വരാറു, തോററാലവർ കീഴിൽ നില്ക്കണം;
പരാക്രമംകൊണ്ടിവരെജ്ജയിക്കിലാ-
പ്പരാക്രമിയ്ക്കുന്നിവർ കീഴടങ്ങിടും.

65

നരർഷഭൻ കംസനറിഞ്ഞു സത്യസം-
ഗരൻ സമീപത്തിൽ വരുത്തി മല്ലരെ
നിരക്കെയൊര തിങ്ങിന മല്ലരംഗഭൂ-
നിരപ്പിലാമ്മൊര കളിയ്ക്കിറക്കിനാൻ.

66

മറയ്ക്കുതിൽക്കൂക്കി വിളിച്ചിറങ്ങിവ-
ന്നുറച്ചുനിന്നിട്ടിണയാൾക്കെതിർത്തവർ
അറിഞ്ഞു തല്ലും തടവും പിടിത്തവും
മറിഞ്ഞു പിൻവാങ്ങലുമായ്ക്കളിച്ചുതേ.

67

അടുത്തെതിർക്കും ഞിജനാട്ടുകാരെയേ-
റെറടുത്തു തോല്പിച്ചവർ കീഴടക്കവേ
കടുത്തു കംസൻ ഭരംഗഭൂവിലേ-
യ്ക്കെടുത്തു ചാടിക്കളിയാടി കൌതുകാൽ.

68

ചടങ്ങിൽ മുന്വാനു വണങ്ങി വീര്യമാർ-
ന്നടങ്ങിനിലാതെതിരിട്ടു മുഷ്ടികൻ
മടങ്ങുമോ കംസനുമെന്ന സംശയം
തുടങ്ങുമാറങ്ങിനെ മല്ലടിച്ചുതേ.

69

അടിച്ചു കേറുന്നൊരു മുഷ്ടികന്റെ മെയ്-
പിടിച്ചു പൊന്തിച്ചുമിടത്തുകയ്യിനാൽ
പൊടിച്ചു ചാണുരനെയീനിലയ്ക്കു മ-
ല്ലടിച്ചുകൊൾകെന്നൊരു നോക്കു നോക്കിനാൻ.

70

എടുത്തുകാൽകൊണ്ടു ദ്രവം വലഞ്ചെവി-
ത്തടുത്തു ചാണുരനടിച്ചിതപ്പൊഴേ

എടുത്തരം ശക്തിയിലൊന്നവന്റെ മാ-
ർത്തത്തരം കംസനൊരുത്തിൽ വീഴ്ത്തിനാൻ.

71

പ്രമാണിമാരാമിവരെജ്ജയിച്ചുന-
കൃമാൽ നിരക്കും മുമ്പല്ലരേയമേ
സമാനമോടിക്കളിയിൽപ്പിടിച്ചുല-
ച്ചമാനമാഹാത്മ്യനരങ്ങിളക്കിനാൻ.

72

ക്ഷണത്തിലന്നങ്ങിനെ മല്ലവീരരെ-
ഗ്ഗണത്തൊടേ വെന്നഥ കീഴടക്കിയും
ഇണക്കിയും വേണ്ടൊരു വൃത്തിനൽകിയും
ഇണജ്ഞാനം കംസസുപൻ വളർത്തിനാൻ.

73

സ്വകാനനം പുകുലകേശിപൂതനാ-
ബകാദിതിയ്ക്കുലജാസുരാംശരെ
സകാരണം വേട്ടയിൽവെച്ചു വെന്നവൻ
സ്വകാത്യസിദ്ധിക്കുവശത്തിൽ നിർത്തിനാൻ.

74

പ്രലംബനേയും, മരുഭംശമോ മഹാ-
ബലൻ തുണാവർത്തനെയും പിടിച്ചവൻ
ബലപ്രമാണപ്പടി തന്റെ രണ്ടു കൈ-
നിലയ്ക്കു കംസപ്രഭു വെച്ചിണക്കിനാൻ.

75

സ്വയം പരം കംസനദിച്ചിതൊന്നു ദിഗ്-
ജയം കഴിക്കുന്നതിനുള്ളിലാഗ്രഹം;
നയജ്ഞൻ പാരം വസുദേവനപ്പുറം
പ്രിയത്തൊടുകൂരനമായതേററിനാൻ.

76

പറപ്പെട്ടുംമുമ്പിതു മാഗധേന്ദ്രനെ-
പ്പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചുനവാദമേറവൻ
ഇറങ്ങിയോരോ തൃപരെജ്ജയിച്ചുവ-
ക്കുറപ്പെട്ടും ചേർച്ച വളർത്തു ചാർച്ചയാൽ.

77

അവന്തികാരൂഷകചേദികേകയ-
 ക്കവൻ നിരത്തി യദൃച്ഛാശബാസവം
 നവം വിശേഷാൽ വസുദേവസോദരീ-
 സവണ്ണപാണിഗ്രഹണശരകാരണം.

78

ശരിയ്ക്കുവൻ പാണ്ഡുവെഴുന്ന ഹസ്തിനാ-
 പരിയ്ക്കുമാക്കെരവരെജ്ജയിക്കുവാൻ
 തിരിയ്ക്കുവേ ശാന്തനവൻ നവാഭരം
 പുരിഗ്രഹിച്ചുകൂമണം തടുത്തുതേ.

79

‘ഒരുക്കമെന്തിങ്ങിനെ യാദവകുമാരി-
 കരുക്കളായിപ്പൊരുതേണ്ടിവന്നിതോ?
 ഞരക്കമേ, നല്ല പഴക്കമുള്ള പേർ
 ചുരുക്കമാ,യാരറിയുന്നു സൗഹൃദം?’

80

സഹോദരന്മാർനില ഞങ്ങൾ നിങ്ങളും
 മഹോദ്യമത്തിൽത്തുണയാം പരസ്പരം;
 അഹോ! കിടാങ്ങൾക്കിതറിഞ്ഞുകൂട; നാം
 സഹോദ്യമിക്കാ,മിനി വേണ്ടതോതുവിൻ.’

81

പഴക്കമോടിങ്ങിനെ ഭീഷ്മർ ചൊല്ലുവാൻ
 വഴക്കടിക്കാതവരൊത്തിണങ്ങിനാൻ;
 ഒഴിക്കുമോ? പാണ്ഡുവിനാലെ വേഴ്ത്താം-
 വഴിക്കു വേരൂപ്പിച്ചിതു മൂപ്പർ കുന്തിയെ

82

ബലസ്ഥർ കാഞ്ചോജകസിന്ധുസാലപത്ര-
 തലസ്ഥരാം മന്നവർ മദ്രാജനം
 ബലിഷ്ഠനാം മാഗധനുള്ള മൈത്രിയാൽ
 ബലിപ്രദാനം ബത! കംസനേകിപോൽ.

83

ഹിമാദ്രിപാശ്ചാത്തിലേഴുന്ന വീരരാം
 പ്രമാണിമന്നോർക്കളെ വെണ്ണ വെന്നവൻ
 ക്രമാൽക്കിഴക്കോട്ടു കടന്നു ഭോജ്യലം
 പ്രമാണമാക്കും പല യോധരൊത്തവൻ.

84

കരത്തിന്റക്കാണ്ടഥ കാമരൂപമാം
 പൂരത്തിൽ വാഴും നരകാസുരേന്ദ്രനെ
 തരത്തിൽ വെൽവാനവിടയ്ക്കു വിക്രമം
 പരത്തിടും കംസനടുത്തു കേറിനാൻ.

85

ചൊടിച്ചു ചാടും വിവിദക്ഷുരങ്ങനെ-
 പ്പിടിച്ചുനിർത്തിട്ടു മുരംസുരന്റെയും
 അടിച്ചുകേററത്തിനമച്ചുചെയ്തു പോ-
 രടിച്ചു വീരൻ നരകന്റെ സേനയിൽ.

86

രണക്രമം കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ഭൂമിഭൂ-
 വിണക്കമാന്നാ നരകാസുരൻ മഹാൻ
 ഗുണക്രമപ്രീതിവഴിയ്ക്കടുത്തു മാ-
 റണച്ചുപുൽകീ കനിവാൻ കംസനെ.

87

വിഭോമപാഞ്ചാലകകാശികോസല-
 പ്രദേശരാജാക്കളെയും ജയിച്ചവൻ
 സഭോമമാം വിക്രമമട്ടു നിന്നവൻ
 നിദേശവർത്തി സ്ഥിതിയിങ്കൽ നിർത്തിനാൻ.

88

പുരാന്തകൻ കാവലേഴുന്ന ബാണഗോ-
 പുരാന്തികത്തെത്തീയ കംസവീരനെ
 ഹരാജയൊൽച്ചാണനറിഞ്ഞു വാസ്തവം
 പരാക്രമിയ്ക്കാതെതിരേറു സാദരം.

89

അവന്നു നേരേ ശിവദർശനത്തിന്നും
ശിവപ്രിയാനുഗ്രഹസ്ഥാനത്തിന്നും
അവസ്ഥകൂടും ബലിപുത്രസൗഹൃദ-
വ്യവസ്ഥമൂലം തരമായി കേവലം.

90

കുമരതിൽ വെന്നേററഥ പുത്രീകാത്മഭൃ-
സമപ്പണം, വേട്ടിതു ശൈശവി പെൺഡംഠയെ;
സമത്വനാം പെൺഡംഠകവാസുഭേവനി-
കുമരതിലുണ്ടായൊരു കംസമിത്രമാം

91

ധരിത്രിപന്മാർക്കുള്ള വെന്നവെന്നടൻ
ഗിരിവ്രജത്തെത്തിയ കംസനെ സ്വയം
ശരിയ്ക്കനാം മാഗധരാജരാജനും
പരിഗ്രഹിച്ചു പടയോട്ടകൂടവേ.

92

ഗിരീന്ദ്രനെപ്പോലെ മദാംബുചോന്നിടും
കരീന്ദ്രനൊന്നുണ്ടവനാലെ കംസനെ
പരീക്ഷിച്ചെയ്തു നിജശക്തിതുല്യതാ-
നിരീക്ഷണത്തിന്നഥ മാഗധേശപരൻ.

93

പടയ്ക്കു മുഖൻ പതിനായിരം ഗജ-
ക്കിടയ്ക്കു വമ്പമ്പിന കുമാരാജനെ
നടയ്ക്കു സാമ്യത്തൊടൊത്തു കൂട്ടമാരും
ക്കിടയ്ക്കു വെച്ചോറു പിടിച്ചു സാഹസിക.

94

ചൊടിച്ചു നോക്കിച്ചെവി നീശ്തി വട്ടമായ്-
പ്പിടിച്ചുടൻ തുമ്പി ചുരുട്ടിയാഗ്നം
പടിച്ചു പോരാട്ടമവന്റെ നേക്കു പാ-
ഞ്ഞടിച്ചുകേറീ കറവെച്ചു കത്തുവാൻ.

95

നടിച്ചു കുട്ടിക്കളിപ്പോലെ കംസനോ
പിടിച്ചു കൊമ്പത്തഥ കൊമ്പനാനയെ
മടിച്ചു നില്ക്കാതെയുലച്ചു പിന്നിലേ-
യ്ക്കിടിച്ചു മാറി മധുരസ്തിതാനന്തൻ. 96

തിരിച്ചു വന്നാക്കരിയോ ബലം പുര-
സ്കരിച്ചുനില്ക്കും മധുരാപരീശനെ
ചെരിച്ചു തുവിക്കരപാശബന്ധമാ-
ചരിച്ചു ചൊന്തിച്ചുപിടിച്ചു വീശുവാൻ. 97

കരീന്ദ്രനളാക്കരനാഗവല്ലിയാൽ-
പ്പരീതനായ് തീർന്നവന്തൻ തൽക്ഷണം
ഗിരീന്ദ്രനാഥൻ ധരയിൽക്കുലങ്ങിടാ-
ത്തൊരീനിലയ്ക്കുങ്ങിനെ നിന്നു സസ്തിതം. 98

മലച്ചു നില്ക്കാതവനാശു വാൽപിടി-
ച്ചുലച്ചു ചുറ്റിച്ചു മറിച്ചു വിട്ടതിൽ
ബലച്ചുരുക്കം വെളിവാക്കി മണ്ണിൽ വീ-
ണലച്ചു വഞ്ചിന കൊമ്പനാനയും. 99

പ്രജേശ്വരനാക്കൊരു നാഥനാം ഗിരി-
പ്രജേശ്വരൻ കണ്ടു തെളിഞ്ഞു കംസനെ
നിജേഷ്ടമട്ടിൽത്തഴുകി പ്രിയത്തൊടാ-
ഗ്ഗജേന്ദ്രനെത്തന്നെ കൊടുത്തയച്ചുതേ. 100

കുലിംഗചോളാദികളെജ്ജയിച്ചവൻ
കുലിപ്രിയംപ്രിയസാമസപ്രിയൻ
ബലിപ്രദനാരുടെ മട്ടിലാക്കുവാൻ
ബലിജ്ഞാനം പാണ്ഡ്യനൊടേറെതിന്തുതേ. 101

പുകുന്ന വില്ലാളികളാമിവർക്കു കൈ-
പകർന്ന ദിവ്യാസ്രവിലാസവിസ്തരം
നികന്ന യുദ്ധം നിതരാം നടന്നു മേ-
ലകന്ന ദേവാസുരർ കണ്ടുനില്ക്കവേ.

102

പരസ്സരം വൻപട കൊന്നൊടുക്കിയും,
പരശ്ശതം രക്തസരിഞ്ഞൊഴുക്കിയും,
പരമ്പരത്തി സമരം; മരിച്ചുപേർ
പരമ്പരക്കൈവഴി ദേവവൽസരം.

103

ഒടുക്കമന്തോ വരശക്തികാരണം
തടുക്കവല്ലാത്തൊരു പാണ്ഡ്യവീരനും
മിടുക്കുകൂടുന്നൊരു കംസനോടു ചേർ-
ന്നടുക്കുകെന്നായിതു തമ്മിൽ നിശ്ചയം.

104

കടന്നതില്ലാ മലയാളനാട്ടിലേ-
ക്കടൻ നയംകണ്ടൊരു ഭോജനായകൻ
നടന്നു സഹ്യാദ്രിമുടിക്കു ഭാഗ്ഗവൻ
തുടന്നെഴുന്നാശ്ശമഭ്രമി കാണുവാൻ.

105

മഹത്തരോർച്ചീശകലം മുടിഞ്ഞൊരാ-
മഹർഷി കൊണ്ടൊടുക്കിലേ ജഗജ്ജയം
സ്വഹസ്തസിലും പരിപൂർണ്ണമാകുവ-
ന്നിഹ സ്വയം കംസനറച്ചു വീഴുവാൻ.

106

അനീഹനാമാ മുനിമുഖ്യനെപ്പരം
വിനീതനായ് കണ്ടു വണങ്ങിനിന്നവൻ
മനീഷിതം മാമുനി വീരകാർമ്മുക-
ലപനീരണം കേൾക്കണമെന്നുണർത്തിനാൻ

107

ഇപന്റെ വൃത്തം വിവരിച്ചുകേട്ടൊരാ-
 തപസ്വി ചൊല്ലി തരമോടു സന്ധിതം:—
 “വിപത്തൊഴിപ്പിച്ചൊരു വില്ലവെച്ചു ഞാൻ
 തപസ്സു ചെയ്തിടുകയാണു സാമ്പ്രതം.

108

അവശ്യമാവശ്യമണഞ്ഞിടുമ്പൊഴേ
 നപവശ്യരാം ബ്രാഹ്മണർ വില്ലെടുത്തിട്ടു;
 ഭവൽപ്രഭാവസ്ഥിതി കണ്ടതിന്നുമേ-
 ലവസ്ഥ കാട്ടാമിഹ വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ.

109

അതാവിധം ചെയ്തൊരു വൈഷ്ണവം ധനു-
 സ്സിതാണു ഞാനും രഘുവീരരാമനും
 ഇതാണു ഞാണർപ്പുദിയതന്ത്രർ ചെയ്തിടാ-
 തതതാശ്രു താനൊന്നു കലച്ചുനോക്കുകോ”.

110

മഹർഷിവാക്കിങ്ങിനെ കേട്ടു കംസനോ
 മഹർദ്ധിമാൻ വില്ലു വണങ്ങി വാങ്ങിയും
 സ്വപഹസ്സുവീര്യം വിരിയേക്കലച്ചുടൻ
 പ്രഹർഷമോടതുതമേകി രാമനും

111

കറച്ചുനേരം നിരൂപിച്ചു ബുദ്ധികൊ-
 ണ്ടറച്ചുടൻ ഭാർഗ്ഗവരാമനോതിനാൻ:—

“മറിഞ്ഞു കാലസ്ഥിതി; കാലനേമിയാ-
 ണറിഞ്ഞു ഹേ! കംസ! ഭവാനെയിപ്പൊറുഞാൻ.

112

മുനിച്ച ദൈത്യപ്രഭു മത്സ്യനായ് ഭവാനു
 തനിച്ച താനേററ തപോബലത്തിനാൽ
 തനിക്കു മുക്കാൽനില വൈഷ്ണവംശമു-
 ള്ളെനിക്കു പാർത്താൽപ്പകുതിക്കു മാത്രമാം.

113

നിരീക്ഷണംകൊണ്ടിതറിഞ്ഞു; നമ്മളിൽ-
പ്പരീക്ഷവേണ്ടാ; വിജയം തരുന്നു ഞാൻ;
ഗിരീശചാപാധികമീലനസ്സു നീ
പുരീസ്ഥലേ വെച്ചിനിയച്ചുചെയ്തേടോ.

114

സഖേ ! ധനുർയാഗവിധോപദേശവും
സുഖേന ചെയ്യാം ചെവിതന്നുകേൾക്കു നീ
അവേദനായ്യാണിടുകീലനഃക്ഷയം-
മുഖേന കാണായ്യാരുമന്യകാലവും.

115

മിടുന്നാം നീയിഹ ധർമ്മമത്സരവും
പടക്കരം നേടുമ്പടിയുള്ള കാലവും
ഒട്ടക്കമാ മോക്ഷവുമേറു സംസ്കൃതി-
ക്കടുക്കഴിയും പരിപൂർണ്ണവിഷ്ണുവാം.”

116

യഥാത്ഥമിബ്ബാഗ്ഗ്വരാമഭാഷിതം
യഥാവലേ കേട്ടു ധരിച്ചു കംസനും
അഥാനവാദപ്പടി കന്നിറങ്ങിയാ-
രഥാദിസൈന്യത്തെടുമൊത്തുകൂടിനാൻ.

117

അഴിഞ്ഞവൻ ഭാഗ്ഗ്വഭൂമിമട്ടു ക-
ണ്ടാഴിഞ്ഞു മറുളള മഹീശശേഷവും
കിഴിഞ്ഞു നില്ക്കുചടിയർക്കിവിട്ടതിൽ-
ക്കഴിഞ്ഞുതേ ഭാരതചണ്ഡദിഗ്ജയം.

118

കടൽക്കു മറേറക്കരയും ഹിമാദ്രിതൻ
വടക്കുമുഴീശരെ വെൽവതിന്നവൻ
കടക്കുവാൻ സാലപന്നൊടൊത്തു വാനിലും
നടക്കമാസ്സുതഭവിമാനമേറിനാൻ.

119

കിഴിഞ്ഞുകാക്കും സുബലന്റെ നാടകം
വഴിക്കു പോയ്ക്കിന്ദുരുഷക് പൂജനെ
ഒഴിച്ചിടാത്താട്ടുനെ സ്വപക്ഷമാ-
യഴിച്ചു കൈലാസഗിരിയ്ക്കിറങ്ങിനാൻ.

120

ശിവന്റെ മിത്രംപ്രഭു പുഷ്പകുന്തിലാ-
ണ്ടവൻ പ്രസാദിച്ചെതിരിട്ടു കംസനെ
നവം ഗഭായുദ്ധവിശേഷരീതിവൈ-
ഭവം പരിപിച്ചു പടക്കളിപ്പുലാൽ.

121

സ്വമായയാൽ മാനുഷൻ കണ്ടിടാത്തൊരാ-
പ്രമാണിദിവ്യോത്തമവീർരുള്ളിടം
വിമാനിയാതുത്തരമാം കുരുസ്ഥലം
വിമാനിയാക്കുംസനിണക്കി യുകുതിയാൽ.

122

തിരിച്ചുപോരുവഴി ചീനമുഖ്യരാ-
യിരിക്കുമേരോ യുപവീരരേയുമേ
പരിസ്തരൽപ്രേതശി പിടിച്ചുകീഴ്പ്പടി-
യ്ക്കിരിക്കുമാറാക്കി മഹാപരാക്രമൻ.

123

ഹിമദ്രിപററിപ്പൊരുമാറിടുന്നൊരാ-
പ്രമാണിഗന്ധർവ്വരെ വെണു നീളവേ
ക്രമാൽ കീഴ്ക്കെക്കടൽവക്കണഞ്ഞവൻ
വിമാനവാൻ സിദ്ധപുരത്തിലെത്തിനാൻ.

124

അതികലണമെളോരുജാതിസിദ്ധരേ-
റെറതിന്തു പോരാടിന സംഗരത്തിലും
മുതിന്നു നിന്നാരണതന്ത്രി നൽപ്പകര-
പ്രതിഷ്ഠപെയ്ക്കേജയഭേരി കൊട്ടിപോൽ.

125

ചെരിഞ്ഞു കംസന്റെ വിമാനമംബരം
മറിഞ്ഞു നേരിട്ടു വരുന്ന വാസ്തവം
തിരിഞ്ഞുടൻ ജ്യോതിഷദൃഷ്ടികൊണ്ടു ക-
ണ്ടറിഞ്ഞു കാലേ യവനാധിനായകൻ.

126

അതിപ്രകാശത്തൊട്ടമംബരംവഴി-
ക്കെതിരെയ്തഴും സാൽവനമങ്ങു കംസനും
മതിയ്ക്കുമൊപ്പം കതിരോന്നമാംവിധം
മുതിർന്നിതാജ്യോതിഷി പൂജചെയ്യുവാൻ.

127

യദിക്കളായ് ജ്ജനവിരോധിയെങ്കിലും,
സദഭ്യുജൻ ഭാവിയിറിഞ്ഞു കംസനെ
അദൃഷ്ടഭാവത്തൊട്ട സൽക്കരിച്ചു സ-
മ്പന്നതാത്മാവു വിഭോജിയാധിപൻ.

128

അചിന്തനീയാൽഭതശില്പകല്പനാ-
രുചിപ്രശസ്തം പ്രിയമോട്ടു കംസനായ്
സചിത്രമാം കോമളരത്നകംബളി-
വിചിത്രഭൂശോഭപടം കൊടുത്തുപോൽ.

129

ഗുണപ്രമാണപ്പടി ദിവ്യശക്തിയൊ-
ത്തിണങ്ങി യതിച്ചിട്ടമീത്രിമുരന്തികൾ
ക്ഷണത്തിലൊന്നിച്ചതു കണ്ടു നാരദൻ
കണക്കുകൂട്ടീ ത്രിവിധക്രിയാക്രമം.

130

കുറച്ചു നാളായവരെത്തു പാത്തു മേ-
ലറച്ചു ലങ്കാപുരിയൊന്നു കാണുവാൻ
തിരിച്ചു സൗഭദ്രവഴി രാമകാർമ്മ്യം
ധരിച്ചു കംസൻ യവനേശവാക്കിനാൽ.

131

അഭീതനായിട്ടു വിമാനമാറ്റമാ-
യഭീഷ്ടപങ്കയ്ക്കു കടന്ന കുമ്പസാരം
വിഭീഷണാകാരനിശാടൻ മുഴുമാ-
വിഭീഷണൻ കണ്ടെതിരേറ്റു സാദരം.

182

പുരാ രാജ്യമുഴുവനെടുത്ത കാർമ്മുക
കരാഞ്ചലത്തിങ്കലെടുത്ത കാഞ്ചയൻ
ചിരാദരപ്രസംഹിതഭക്തി കൈതൊഴു-
ന്നൊരാമ്പലയ്ക്കിടയിനെ ചൊല്ലി രാക്ഷസൻ.

183

“മഹത്തരം രാമധനുസ്സിതാമഹാൻ
മഹർഷി തന്നെന്നതു മുന്ദറിന്റെ ഞാൻ
സ്വഹസ്തവീശ്വോജ്ജിത! കംസ! ഞങ്ങളാ-
ലിഹ സ്വയം വേണ്ടതു ചൊൽക സാമ്പ്രതം.”

134

കനിഞ്ഞു കംസൻ തൊഴുതോതിനാൻ: “മു-
യ്ക്കിനിയ്ക്കു സാധിച്ചിതു സാധുദിഗ്ജയം
മുനിപ്രവീരോദിതമുണ്ടു ചെയ്യവാ-
നിനിധനുശ്ശാഗമതാണൊരാഗ്രഹം”

135

ചിരിച്ചുടൻ രാക്ഷസരാജനോതിനാൻ:-
“ധരിത്രിജാജാനി നമുക്കു ലഭയെ
തിരിച്ചുതന്നു തുണച്ചു വില്ലിതാ-
ണൊരിക്കലും നന്ദി മറക്കയില്ല ഞാൻ.

136

പെരും ധനുശ്ശാഗവിധിക്കു വേണ്ടതാ-
യ്ക്കുതും ധനം നമ്മുടെ പേക്കു കിങ്കരൻ
തരും ഭവാനാമധുരാപുരിയ്ക്കു പോ-
യ്ക്കൊരുക്കുകെ”ന്നാൻ പുനരാവിഭീഷണൻ.

137

ഒഴിച്ചു ഭാരം യവനൻ, ദിഗ്ജയം
കഴിച്ചു കംസൻ മധുരയ്ക്കു പോന്നുടൻ
മിഴിച്ചു നോക്കും പ്രജകൾക്കു കൈതുകം
പൊഴിച്ചു സൗഭരയെ ധരിച്ചിറങ്ങിനാൻ.

138

ജരാസുതകുമാരി മുഖരായിട്ടും
നരയിപന്മാരെ വരുത്തി രീതിയിൽ
പരാക്രമാഭോനിധി കംസനാഗ്രഹി-
ച്ചൊരാലനയ്ക്കുഗമുടൻ തുടങ്ങിനാൻ.

139

ധനേശ്വരേശ്വരൻ കൊടുത്തയച്ചുപോ-
ലനേകമുഴീശരുമുതൽസഞ്ചയം
ജനേന്ദ്രനാം കംസൻ കർമ്മകാലപര-
ത്തിനേറെ നന്ദിച്ചിഹ കാഴ്ചവെച്ചതേ.

140

യഥാക്രമം കംസനഭാരവിക്രമ-
പ്രമാണ്ഡനേവം യജമാനനായിനാൻ;
അഥാസ്ത്രീയം പ്രാസ്ത്രീയമൊത്തുപേൺതേ
യഥാപ്രമാണം യജമാനപത്നികൾ.

141

മഹീസുരശ്രേഷ്ഠർ മഹർഷിമാർക്കളും
മഹീശരും മറ്റു മഹത്തരായുതും
ഗൃഹീതഭാരം ഗൃഹതന്ത്രമോറുകൊ-
ണ്ടഹീനമോരോന്നിലിഹ ശ്രമിച്ചതേ.

142

മഹാമുനിശ്രേഷ്ഠർ വിധാണവിസ്തരം
മഹാലപരേ ഭാഗ്വതഗദ്ഗ്നാഭർ
മഹാപ്രമാണാനുഗ്രഹം നൽകിനാൻ;
മഹാജനം തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തേററവും.

143

അമർത്വസന്തോഷണമാലനമ്ബം
കുമത്തിലിമ്മട്ട കഴിഞ്ഞിതായതിൽ
സമസ്തരാം യാദവവൃഷ്ടിഭോജനം
സമത്വഭാവത്തിനു പാത്രമായിതേ.

144

സ്വയം പിതാവായിട്ടമുഗ്രസേനനും
സ്വയത്നവിത്താം വസുദേവരാജനും
നയജ്ഞനകൂരനമിലനർമ്മുഖ-
പ്രയത്നസാഫല്യവശാൽ കൃതാത്മരായ്.

145

യമന്നമീനാട്ടിലകാലമുത്പവ-
കുമത്തിലേല്പിപ്പതസാല്പമായിതേ;
അമർത്വരാജന്നമചിന്ത്വമായിപ്പോൽ
കുമത്തിലല്ലാതിഹ മന്നിൽ വർഷണം.

146

ജലാശയങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധി, പുഷ്പസൽ-
ഫലാഭിവൃദ്ധിക്കു നിമിത്തമാംവിധം
ജലാധിനാഥൻ വരുണൻ വരുത്തിനാൻ;
നിലാവുകൊണ്ടിന്ദു ഹരിച്ചു ഓട്ടിഷം.

147

ഹതാശനപ്രീതി ലഭിച്ചു നാട്ടിൽ; നൈ-
രൂതാദിബാധോദയമറു കേവലം;
വിതാനകമ്ബംവഴി ശുദ്ധവായുവിൻ
വിതാനവും കിട്ടി; തെളിഞ്ഞിതീശനും.

148

ഇരുന്ന പാരിൽ പ്രകൃതിപ്രസാധനം
തരുന്ന ദിക്പാലകരെട്ടമിങ്ങിനെ
പെരുന്ധനശ്യാഗവിധാനശക്തിയാൽ
കരുത്തനാം കാസൻ പാട്ടിലായിപ്പോൽ.

149

തൃലോകദീപം ഭഗവാൻ ത്രയീമയൻ
വിഭോലതീക്ഷ്ണാംശു മുഴുന്ന സൂര്യനും
അലോപിശീതോഷ്ണമുണക്രമത്തിനാൽ
ഫലോദയം കംസനഭീഷ്ടമേകിനാൻ.

150

ഇതീവിധം ക്ഷാരവുമാലാസർമ്മുഖ-
പ്രതീതമാം ബ്രാഹ്മവുമൊത്തുചേർന്നതിൽ
അതീവ സിദ്ധിച്ചിതു ധർമ്മകർമ്മമെ-
ന്നതിശപരായീനമെഴുന്ന പെരുരുഷം.

151

ഇതാനിലയ്ക്കുണ്ടിടപന്തിരണ്ടിനു-
ണ്ടിതാലനർത്ത്യർഗവിധികൃത്യാഫലം
പ്രതാപിയാം കംസന സിദ്ധമിത്തരം
നിതാന്തശീശ്രോച്ചമഹാഫലോദയം.

152

പരം ധനുർഗ്രാഹഫലം ഭൂഗ്രഹാഹൻ
പറഞ്ഞപോലൊക്കെയുമൊത്തുകളഞ്ഞിൽ
ചിരം കൃതാത്മൻ യദുവർഗ്ഗവർധനൻ
നിറഞ്ഞൊരുച്ചസ്ഥിതി പൂണ്ടിതാനുപൻ.

153

കഴിഞ്ഞിതിമ്മാതിരിയാണ്ടു പന്തിര-
ണ്ടാഴിഞ്ഞിതാസ്സൽഫലസിദ്ധിവിസ്തരം
വഴിഞ്ഞിടം വീര്യമെഴുന്ന കംസനു-
ള്ളഴിഞ്ഞിതോരോ സുഖവൃത്തിവൃദ്ധിയിൽ.

154

സ്വപഭായുമാരെത്തു സുഖിച്ചിരിപ്പൊരാ-
ശ്ശഭാത്മി കംസൻ വസുദേവസൗഹൃദം
സ്വഭാവരമ്യം ദ്രവമാക്കുവാൻ മഹാ-
പ്രഭാവനോർത്തു സഹജാസമുപ്പണം.

155

നവാനുരാഗം വസുദേവർ ദേവകീ-
വിവാഹവും ചെയ്തിതു; കംസനാണതിൽ
വിവേകി പണ്ടത്തെമറയ്ക്കു പട്ടണ-
പ്രവേശമോലാഷത്തിനു തേർതെളിക്കുവാൻ.

156

നിരക്കുമാറാത്തുവിളിച്ചു കൂടുമാറ-
ത്തിരക്കിൽവെച്ചു വലിയോരു യാത്രയിൽ
ഉറക്കെയായ് കേട്ടിതുടൻ ചെവിയ്ക്കുക
തറയ്ക്കുമാറൊന്നശരീരിവാക്കുവൻ.

157

“ഒരുങ്ങി നീതന്നെ തെളിച്ചു തേരിലാ-
ണ്ടിരുന്നിടുന്നീയൊരു പെങ്ങുരതാനിനി
പെരുന്നാരെട്ടാം മകനാണു നിൻകഴു-
ത്തറക്കുവാ, നെന്തറിയുന്നു ഹന്ത! നീ.”

158

അഭാഗ്യസംസൃചനമീയൊരംബര-
പ്രഭാഷിതം കേട്ടു നടുങ്ങിയപ്പൊഴേ
പ്രഭാവവാൻ കംസനു ദിവ്യമാനുഷ-
സ്വഭാവമറേറററിതു രൌദ്രമാസുരം.

159

ഭൂശോൽബുണൻ വാളുമുലച്ചു സോഭരി-
കൃശോഭരീനിഗ്രഹണത്തിന്നിനാൻ;
‘അശോഭനം ചെയ്യരുതെ’ന്നു ശൌരിയാ-
സ്സശോകസാധുപീനില കണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ

160

അടങ്ങിയില്ലാ കടുബലി; സാന്തപനം
തുടങ്ങി വീണ്ടും വസുദേവരിങ്ങിനെ
നടുങ്ങി വല്ലാത്തൊരു സങ്കടത്തിലായ്-
ക്കടുങ്ങി മങ്ങും പ്രിയയിൽദ്രയാകുലൻ.

161

“കിടാങ്ങളുണ്ടാവുകിലപ്പൊഴപ്പൊഴേ-
കിടാം സഖേ! സത്യമുറച്ചിടുന്നു ഞാൻ;
വിടായ്ക്കു വീരവ്രതമുണ്ടു, സാധുപെൺ-
കിടാവിനെക്കൊല്ലരുതേ ഭയാനിയേ!”

162

ഇതങ്ങു കഷ്ടിച്ചൊരുമാതിരിയ്ക്കു സ-
മ്മതത്തിലായ് കംസനൊഴിഞ്ഞു സാഹസാൽ;
ഹിതം നിനച്ചിട്ടിവരെ സ്വപരക്ഷയിൽ,
സ്വതന്ത്രഭാവക്ഷയമോടിരുത്തിനാൻ.

163

മറയ്ക്കു പാക്കം നിജരാജധാനിയിൽ,
പുറത്തു പോകാൻ വിട്കിലു കേവലം
ഉറപ്പിലിമ്മട്ടിലിരുത്തി, സന്തതി-
പ്പിറപ്പിനേക്കാത്തിവരെദ്രുഘോശയൻ.

164

രസിച്ചു ഭർത്താവാടുമൊത്തു സൗഖ്യമായ്
വസിച്ചിടും ദേവകി പെരൊരുണ്ണിയെ
പ്രസിദ്ധവീരൻ വസുദേവർ കാസനായ്
സ്വസിദ്ധസത്യപ്പടി ഹന്ത! നല്കിനാൻ.

165

അതിൽ പ്രസാദിച്ചു തിരിച്ചയച്ചു സ-
മ്മതിച്ചു കൊല്ലാതെ കൊടുത്തു ബാലനെ;
‘മൃതിയ്ക്കിവൻ കാരണമാകയില്ലനി’-
യ്ക്കിതി സ്തിതത്തോടു പറഞ്ഞു കംസനും.

166

ഒഴിയ്ക്കു ലാവൈണികയോഗി കംസനൊ-
ത്തിരിയ്ക്കുവേ സ്വഗ്വവിശേഷവാർത്തയിൽ
തിരിച്ചൊല്ലി സുരരാസുരാംശമായ്-
ത്തിരിഞ്ഞ മന്നോർവധമാഗ്നമോർത്തും.

167

സുരാംശരായും ചില നേന, രന്ധ്രരാ-
സുരാംശരായും വിലസും തരങ്ങളും
മുരാരി കൃഷ്ണൻ വസുദേവപുത്രനായ്
വരാനുറപ്പിച്ചൊരു തീർപ്പുമോതിനാൻ.

168

സ്വവാസനയ്ക്കൊത്തറിഹ കാലനേമിയും
ഭവാനുമതല്ലുള്ള സുരാംശരൊക്കയും.
ഭവാഭുചജ്ഞൻ ഹരി സംഹരിച്ചുകൊ-
ള്ളുവാനുറച്ചുററതുമോതി നാരദൻ.

169

വിപക്ഷവൃദ്ധിയ്ക്കിടയാക്കിടാതിനി
സ്വപക്ഷരക്ഷയ്ക്കു മുതിന്നുകൊള്ളുവാൻ
സ്വപക്ഷനാം കംസനുറച്ചു; നാരദൻ
ഗുപക്ഷയപ്പോർവഴി വെച്ചു പോയിനാൻ.

170

പ്രലംബമുഖ്യാസുരവീരപക്ഷമൊ-
ത്തലം വിചാരിച്ചുഗ ഭോജനായകൻ
ബലം സുരാംശപ്പരിഷയ്ക്കിടിയ്ക്കു വാ-
നലംപ്രവീര്യകൃമനേററിതകുമം.

171

ഉടൻ പരം ഭാഭശവത്സരക്രമാൽ
നടത്തീടേണ്ടുന്ന ധനമമ്ബത്തെയും
മുടക്കി ഹവ്യാശനരിൽബലക്ഷയം
പെടട്ടെയെന്നോർത്തസുരാംശവർഗ്ഗനൻ.

172

വരുത്തിയൊന്നാം വസുദേവനന്ദന-
ക്കരുന്നിനെക്കല്ലിലടിച്ചു കൊന്നവൻ
കരുത്തിയെന്നോൻ പല രൗദ്രകമ്ബവും
പെരുന്നിലയ്ക്കു ഞ്ചിനെ ചെയ്തു സാഹസീ.

173

അടിച്ചു പായിച്ചതു ദേവപക്ഷമാം-
 പടിക്കു തോന്നും പല പൂജയുതുമേ;
 വിടിച്ചു ചേർത്തു നിജപക്ഷരക്ഷയിൽ-
 ചൊടിച്ചു ചാടും കുടരതദ്രശിലരെ.

174

കുറഞ്ഞ കുറത്തിനുമത്ഭണ്ഡനം
 പാപമാണം നിയമിച്ചു നിർദ്വയം
 പരം ഞരക്കീ യദുവൃഷ്ടിമുഖ്യരെ-
 പൂരസ്തരസ്തർദ്ധ പരക്കുമാറവൻ.

175

പറഞ്ഞിടേണ്ടാ വസുദേവസൗഹൃദം
 കുറഞ്ഞിടത്തെന്നാതു സിദ്ധമല്ലയോ?
 അറിഞ്ഞിതാസ്സാധു പലേടമായ്ത്തരം
 മറിഞ്ഞിരുത്തി നിജപതിമാരെ.

176

കണക്കിലോരോവിധമകൃമങ്ങൾ നിർ-
 ഘ്വണ്ണൻ നടത്തുമ്പൊൾ മനംപെടാതെയും
 തുണച്ചിതകൂരനിതേവഴിയ്ക്കു മുൻ-
 കണക്കിലും സേവവിടിച്ചു കൂടിനാൻ.

177

നരേന്ദ്രനിൽ ദ്രോഹമുരച്ചു തെറ്റിനാൽ
 വരേണ്ട ശിക്ഷയ്ക്കിഹ സത്യകാഖ്യനെ
 ദുരക്തിമാൻ നാടു കടത്തിവിട്ടുപോൽ;-
 കരുക്കളിൽക്കൂടി കുടുംബമൊത്തവൻ.

178

നഗർഭ്യനാം ക്രോഷ്ടികമുഖ്യഭോജനെ
 പ്രഗൽഭഭാവത്തിന്നു മത്സരിയ്ക്കയാൽ
 വിഗർഹണം ചെയ്തു പുറത്തു തള്ളിനാൻ
 സഗർവ്വുക്കുമാദ്രിയിൽ വാണിതായവൻ.

179

സവിതപമോദീന സരൂജിത്തിനെ
പ്രവിന്നമോതും ഗുണഭോഷണരാഷിതൻ
സുവിചിരിയ്ക്കുപ്പടിയാട്ടിവിട്ടിതാ-
മഖിപ്പിയൻ ചെന്ന ഭജിച്ചിതർക്കനെ. 180

അയമ്ബുത്തിയ്ക്കു നുകുലമോതിടും
സുധനപഭോജൻ പടകൾക്കു നാഥനായ്
ബലക്കു വിഭോഷണമേറുമാറു ദർ-
വിധങ്ങൾ ചെയ്വാന്ധികം തുണച്ചുപോൽ. 181

ഹിടിംബകൃമീരബകാദൃരക്തര-
പ്പിടിച്ചു പാട്ടിൽക്കുടിവെച്ചവക്വൻ
ചൊടിച്ചനേകം നരഹിംസചെയ്തതിൽ-
പ്പൊടിച്ചവരിപ്പല സദ്യ നൽകിനാൻ. 182

കിണച്ചിലാക്കീ പ്രജകൾക്കു കേവലം
പിണിച്ചിരിക്കപ്പൊറുതിക്കു ദുഗ്ദ്ധം;
ഗുണജ്ഞരോരോ മറുനാട്ടിൽ വാഴുവാ-
നണഞ്ഞവഞ്ഞു പല ഭോജവൃണ്ണികൾ. 183

ഇതീവിധം ഭൂപതി വേട്ട മാഗധ-
ക്ഷിതീന്ദ്രകന്യാജനദൃഷ്ടജാതകം
അതീവ തൻവംശവിശേഷകാരിതാ-
പ്രതീതി സിദ്ധിച്ചു ഫലിച്ചു കേവലം. 184

ധന്മാകൃമം ഭേവകി പെറ്റ മക്കളെ-
ക്കഥാവശേഷസ്ഥിതിയാക്കി യാറിനെ;
യഥാത്ഥമീച്ചതവരാസുരാംശരാ-
മ്മഥാപി കൊന്നു ഹരിപക്ഷശങ്കയാൽ. 185

വയറിവേഴാം മകനേറി രോഹണീ-
 വയറിവേയ്ക്കുണ്ടു പകുന്ന് മായയാൽ;
 സ്വയത്നസങ്കർഷണശക്തി കാട്ടിയീ-
 നയത്തിൽ നന്ദന്റെ ഗൃഹത്തിലെത്തിനാൻ. 186

അനന്തജന്മത്തിന്നു ശേഷമേവനും
 മനഞ്ഞളിഞ്ഞങ്ങിനെയുള്ള കാലമേ
 ജനങ്ങളെ ക്ഷാത്തരുളുന്ന വിഷ്ണു ദർ-
 ജജനങ്ങൾ കാണാതെ പിറന്നു രാത്രിയിൽ, 187

അപ്പു പൂട്ടിത്തടവിൽക്കിടന്നിട-
 ന്നിടയ്ക്കുതാൻ ദേവകി പെറ്റ ബാലകൻ
 കടന്നു നന്ദന്റെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കി, തിൽ-
 ക്കിടപ്പതോ പെണ്മക്കൾ വിഷ്ണുമായയാം. 188

ക്ഷണത്തിലാദ്യേവകി പെറ്റിതെന്നു കേ-
 ടണഞ്ഞു കംസൻ, ചെറുപെങ്കിടാവിനെ
 ഗുണം നിനയ്ക്കാതെ വലിച്ചെടുത്തു കാ-
 ലിണപ്പിടുത്തത്തൊലക്കി പാറയിൽ. 189

കുടഞ്ഞു കാലൂരി നഭസ്സമലത്തിൽ നി-
 ന്നടൻ ജാലിയ്ക്കും തച്ഛി പൂണ്ടു വാച്ചവരും
 പിടഞ്ഞു മേല്പോട്ടു മിഴിച്ചു കംസനോ-
 ടിടഞ്ഞു ചൊന്നാളിതു നന്ദനന്ദിനി:- 190

“കിടന്നുറങ്ങും ശിശുവാകുമെന്നെ നീ
 കടന്നു കൊല്ലുന്നതിന്നറിയില്ലയോ?
 ഇടഞ്ഞുമെൻ കാലു പിടിച്ചുപോകയാൽ-
 തടഞ്ഞു നിന്നെക്കലചെയ് വതില്ല ഞാൻ. 191

പരം നിനക്കന്തകനായിടുന്നൊരാരം
പിറന്നൊരോടം വളരുന്നതൂണ്ടോടോ;
തരം വരുമ്പൊരുകലപെയ്യുമെന്നതാ-
നരച്ച സൂക്ഷിച്ചു നടന്നു കൊറുക നീ.

192

നിനക്കിനിജ്ജീവിതമുക്തിയാമ്പൊരം നിൻ-
കനത്ത കണ്ഠത്തിൽ നഖം തറച്ചു ഞാൻ
നിനച്ചുകാഴ്ചം നിറവേററിവെക്കുവേൻ,
മനസ്സുവെച്ചോർത്തിടുകന്നു കണ്ടിടാം.”

193

ഭവാനി മൂന്നും വരമായുരച്ചൊരാ-
നവാക്ഷരങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാംവീധം
ദിവാകരാഭോൽബുദ്ധനായ് പറ്റെന്തു താൻ
ജവാൽ മറഞ്ഞാളവളംബരത്തിലേ.

194

മഹാതുളതം കണ്ടിതു കേട്ടപാടിലാ-
മഹാബലൻ ഹന്ത! പകച്ചുനിന്നുപോയ്;
ഇഹാത്മമെന്തുമ്പും നിരുപിച്ചു ലജ്ജയാൽ
സ്വഹാസ്യവും പൂണ്ടു മടങ്ങിനാനവൻ.

195

“അസത്യമാമംബരവാക്കിനെ ഭൂമി-
ച്ചുസത്തമക്കൈകൾ തുടർന്ന തെറ്റിനെ
രസക്കുയം വിട്ടു പൊറുക്കുക”ന്നു ചെ-
ന്നസകതമാദ്രവതിമാരൊടോതിനാൻ.

196

ഉടൻ പ്രലംബാദികളൊത്തു മന്ത്രിതം
നടന്നതിൽ കൂരത കൂടിയേറ്റവും;
കിടച്ചു പൈതൃക്കളെ നിഗ്രഹിയ്ക്കുവാൻ
പിടച്ചിലായ് വിഷ്ണുവിലുള്ള ശങ്കയാൽ.

197

കിടാക്കളെക്കൊണ്ടു തിരഞ്ഞതാതിടം
നടാനെപ്പൊഞ്ഞിതു ചുതനാദികൾ.
വിടാതെ കംസാജ്ഞ പിടിച്ചു കൊന്നതി-
ന്നിടാൻ മുതിർന്നാർത്തി പിടിച്ചുപോലവേ. 198

ഇതിന്നിടയ്ക്കു തമനന്ദഗോപനു-
ള്ള തിപ്രശാന്താമലഗോകുപത്തിലേ
മുതിർന്നവന്നു വസുദേവനുള്ള സം-
തതിപ്പിറപ്പാകിന രണ്ടു കുട്ടികൾ. 199

വിശോധിതം ഭേദകിയല്ല രോഹിണീ-
കൃശോദരിപ്പെണ്ണി പെറ്റൊരുണ്ണിയും
യശോധനൻ നന്ദനു പതിയായിട്ടും
യശോഭ പോറ്റുന്നൊരു മറ്റൊരുണ്ണിയും, 200

ഒരാൾക്കു നാമം ബലഭദ്രവൈശ്യാനു-
ള്ളൊരാൾ, പക്ഷേ ബലരാമനെന്നുമാം;
വരാകൃതിമറയവഴിക്കു കൃഷ്ണനെ-
ന്നൊരാൾക്കു പേർ, പിന്നെ മുകുന്ദനെന്നുമാം. 201

ഒരിയ്ക്കു ലെങ്ങും ശിശുഹിംസ ചെയ്തു സ-
ഞ്ചരിയ്ക്കുമാപ്പുതന ചെന്നു കൃഷ്ണനെ
തിരിഞ്ഞു കൊല്ലാൻ മല നൽകിയൽഭൂതം
മരിച്ചു മോക്ഷത്തെയടഞ്ഞുപോലവരും 202

പെരും മരംപോലുമുലച്ചു വാതമായ്-
വരും തൃണാവർത്തൻ മീക്കിടാവിനെ
കരുത്തിൽ മേല്പോട്ടു ഹരിച്ചു മുതപ്പിൻ
വരുത്തുമോറങ്ങിനെ സിദ്ധികൂടിപോൽ 203

എകൻ ചാടിൻ വടിവാണ്ടിവൻറമേൽ
പകൻ ചാടും ശകടാസുരേന്ദ്രനും
തകൻചത്തു ശിശുവിൻകരുണ കാൽ
മുകൻപാടേ പൊടിയൂളിയാം വിധം.

204

കിടാങ്ങമാച്ചിവിൻ വാച്ചു വന്നു പൈ-
ക്കിടാങ്ങളേ മേച്ചു വന്നാത്ത ഭൂമിയിൽ
വിടാതെ ചുറ്റുമൊഴുത്തേറുടൻ ജയം
തൊടാതെ ചത്തു പശുപാലദൈത്യനും

205

സ്വകായ്മായ്ത്തന്നെ വിഴുങ്ങിനിന്നൊരാ
ബ്രഹ്മാസുരക്കൊറിയെയുളളിൽ നിന്നവൻ
വികാരമാം മൂടു പെടുത്തു ചാടിയു-
ത്സുകാക്ഷനായ്ക്കൊക്ക പിളൻ കൊന്നതേ.

206

ശിശുതപവും വിട്ടു വളൻ പിന്നെ വൻ-
പശുക്കളെപ്പോറി നടന്നുകൊണ്ടവൻ
വിശുദ്ധനാമണ്ണൊന്നൊടൊത്തു കണ്ണന-
ങ്ങശുദ്ധമൊക്കെക്കളയേക്കളിച്ചുപോൽ.

207

ഗുഹാഭമാം വായൊടൊലാപ്യദൈത്യനാം
മഹാപെരുമ്പാമ്പു വിഴുങ്ങിയല്ലൊഴും
സഹാസനായ് നിന്നു വയറിൽ വാച്ചവൻ
മഹാഘമോക്ഷക്രിയ ചെയ്തു മായവൻ.

208

അനേകമട്ടിൽ പ്രിയമാൻ ഗോപികാ-
ജനേഷ്ടനായ്ക്കൂടി രമിച്ചിരുന്നവൻ
വനേചരൻ വാസവഗർവ്വുടക്കി, ദർ-
ദ്രിനേഥ ഗോവർദ്ധനമുലരിച്ചുപോൽ.

209

സ്വയം മറഞ്ഞംഗനമാരെ മായയാൽ
മയക്കി മാറും മയപത്രമൈത്യനെ
അയനമായുണ്ടുപിടിച്ചു കശ്മല-
ക്രിയയ്ക്കു ശിക്ഷിച്ചു വധിച്ചു മായവൻ. 210

പ്രലംബബാഹുദായനാകമഗ്രജൻ
ബലൻ പരം തന്നെയെടുത്തു പാഞ്ഞനാൾ
പ്രലംബനാം ഗോപതപുണ്ട ദൈത്യനേ-
ബലം പരീക്ഷിച്ചൊരിടിക്കു കൊന്നുപോൽ. 211

കൊതിച്ചു കൂട്ടൊത്തു പനങ്കലപ്പഴം
പൊതിച്ചുതിന്മേൽ കഴുതപ്രമാണിയേ
കുതിച്ചു പിൻകാലേറിയേപ്പിടിച്ചുടി-
ച്ചുതിങ്കലാലോനകനെപ്പൊതുക്കിനാൻ. 212

പെരുമടാൽ മുക്തുമിട്ടു കൂറനായ്-
വരും മഹാപോരവൃഷാസുരേന്ദ്രനെ
പൊരുത്തുപോരിൽപ്പിടികൂടിയന്തകൻ
വരും പഴിയ്ക്കാട്ടിയയച്ചു കണ്ണനും. 213

സ്വതേജസാ ഭുസ്സഹനായ ദൈത്യനേ
സ്വതേ ഹയാകാരമിയന്ന കേശിയേ
അതേവിധം വായിൽ വലത്തുകൈ കൊട്ട-
ത്തതേ വളർത്തങ്ങിനെക്കൊന്നു കേശവൻ. 214

ഇവണ്ണമോരോ കുറി കംസനിങ്ങായ-
ച്ചവററിനേക്കൊന്നു കടുത്ത കൂട്ടരേ
നവം നവം കേട്ടവിടെബ്ബേയപ്പെട്ട-
ന്നവസ്ഥകാട്ടീ വസുദേവനന്ദനൻ. 215

പരാന്ത കർമ്മശാസ്ത്രം

‘പരാന്തകർമ്മശാസ്ത്രം പാഠിപ്പാഠത്തിലും
വരാതിരുന്നിടത്തുമാണ് മാത്രം’

തരാതരം കണ്ടിതി കംസനാള ന-
ല്ലൊരാലനുംഗമിച്ചു പിന്നെയും.

മനസ്സിലെല്ലാശ്ചമിളയ്ക്ക വിഷ്ണു വ-
ന്നനന്തമല്ലെപ്പൊഴു ശങ്കയാകയാൽ
കനത്ത വിഷ്ണുസ്തുതി, മറെറാണെന്നും
നിനച്ചിടാനിരുന്ന കംസനിൽ.

അതാതു കാഴ്ചക്കൾ വിവിധമായി
നിതാന്തമുണ്ടാമതിലൊക്കെയെപ്പൊഴും
കൃതാത്മവൈരം സ്തംഭമാരട്ടപ്പിറയ്ക്ക
ഹതാരിയാകും ഹരി മുനിലെപ്പൊഴും.

നടന്നിടമ്പോളം നിന്നിടമ്പൊഴും
കിടന്നിടമ്പോഴുമിരുന്നിടമ്പൊഴും
സ്തംഭം കിനാവിലുണർച്ചയെങ്കിലും
കടന്നു കാണാത്തതും കൊണ്ടു കണ്ണനേ.

പറഞ്ഞുകേട്ടോരുവിധം ചൊടിത്തുടി-
പ്പറഞ്ഞുയിർക്കൊണ്ടൊരു കൊണ്ടൽ വർണ്ണനേ
കുറഞ്ഞുപോകാതെ മനസ്സിലെപ്പൊഴും
നിറഞ്ഞു കാണായിതു കംസനൽഭീതം.

അടുത്തു നേരിട്ടു വരുന്ന മട്ടിലും,
കുടുത്തു കൈകേറി മുതിർന്ന മട്ടിലും,
ഏടുത്തുടൻ തന്നെ മറിച്ചു മട്ടിലും,
മടുത്തുകൊണ്ടങ്ങിനെ കണ്ടു കണ്ണനെ.

By
Raju -
K.N. 216
Madhava
Tanyan
The
Vul
Kottay

218

219

220

221

അരാതിവഗ്ഗ്തെയടച്ചമത്തിടം
പരാക്രമം കാട്ടിയ കുട്ടിവീരനെ
വരാശരം യോഗിവരക്ഷപാലുമേ
ഭരാപനെക്കണ്ടിതു കംസനെപ്പൊഴും.

222

സ്വയം ബലം കൊണ്ടു ധരിത്രി മുഴുവേ
ജയം നടത്തീടിന കംസവീരനും
നിയന്ത്രണം ചെയ്തലമോർമ്മനിത്തിടം
ഭയം വളർത്തി വസുദേവ നന്ദനൻ.

223

ഭയം, മഹാവൈരിനിലയ്ക്കു കൃഷ്ണനെ
സ്വസം മനസ്സിൽക്കുടിവെയ്ക്കു കാരണം
പ്രയത്നസാധ്യം മൂനികരക്കു യോഗമി-
ങ്ങയത്നമാക്കംസനു സിലാമായിതേ.

224

മഹാൻ മഹാവിഷ്ണുവെതിർത്തു ചെന്നൊരാ-
മഹാരണത്തിന്നു കൊതിച്ചു നിന്നവൻ
മഹാരഥൻ കണ്ണനെയോർത്തു കേവലം
മഹാഭയം പൂണ്ടതു യോഗമൽഭിതം.

225

സദാജ്ഞാഴും കൃഷ്ണമയം ജഗത്രയം
ഏദാ നിരീക്ഷിപ്പൊരു ഭോജനായകൻ
തദാ ധനയോഗമുടൻ നടത്തുവാ-
നഭാരഭാവത്തൊടുരാജനെ നൽകിനാൻ.

226

ഉടൻ ധനയോഗമുദാരമട്ടിലായ്
നടത്തണം, വേണ്ടതൊരുക്കണം ക്ഷണം,
എടപ്രഭുക്കൾക്കുമെഴുത്തയയ്ക്കണം,
മുടങ്ങെഴും ബ്രാഹ്മണരെ ക്ഷണിക്കണം;

227

നരേന്ദ്രരെൻകീഴ്ഴ്വോർകളേവരും
വരേണ്ടതാണാവതുമൊത്തു കൂടണം
ഒരേനിലയ്ക്കാണിഹ ശത്രുമിത്രവും
പരേഷ്വരേഭ്യസ്ഥിതിയേതുമില്ലിതിൽ.

228

പരസ്വമീയാജ്ഞ കൊടുത്തു സൗഹൃദ-
സ്ഥരത്തിലകൂരനെയും വിളിച്ചവൻ
കരം പിടിച്ചുങ്ങിനെ മന്ത്രശാല പ-
ക്കരം സ്വകാര്യത്തിലുരച്ചുതിങ്ങിനെ:-

229

“സഖേ! ഭവാൻ നന്ദനികേതനം വരെ-
സ്സുഖേനപോയ” വന്നിടുക്കെന്റെ തേരുമായ്;
അഖേദമാ നന്ദകുമാരരെലും
മുമ്പേ വരുത്തേണ; മതല്ലയോ ഗുണം?

230

ഗുണകൂടം കൊണ്ടറിയാം കിടാങ്ങളി-
യിണപ്പെട്ടും വീരനന്തമാധവർ;
പിണക്കമെന്തിന്നു നമുക്കു നന്ദിയോ-
ടിണക്കമായ് കൂട്ടുകിലുണ്ടു കൌശലം.

231

കടക്കവേ നമ്മുടെ കൊമ്പനാനയേ-
ററടക്കണം, കൊല്ലുകിലായി കണ്ണനെ;
ഇടയ്ക്കു ചാഞ്ഞരകമുഴികാലുർ മ-
ല്ലിടക്കഴിഞ്ഞാൽ സുഖമായി കേവലം.

232

ഇവർക്കുമാകാതെ ജയിച്ചുകേറിയാ-
ലവശ്യമെന്നെക്കലപെയ്യുമായവൻ;
അവസ്ഥയത്രയ്ക്കു മികച്ചു കാണെതു-
ണ്ടവന; തിന്നും വഴി വേറെയുണ്ടൊ.

233

ധനമംഗലം ചെയ്തു തുടങ്ങുകെങ്കിലോ
മനുഷ്യർ ചാകാ പുനരാരമേ ദ്രവ്യം;
നന്ദ സ്വയം ദൃഷ്ടവചം മഹാമഖം
ജനസ്ഥിതീരാറിടയാണ്ടു നിർഭയം”

24

ഉറച്ചു നീതിക്കണിവെച്ചു വൻഭയം
മറച്ചു കംസന്റെ വചസ്സു കേട്ടുടൻ
നിറഞ്ഞിടം ഭക്തി വഴിഞ്ഞൊരുക്കുമായ്
പറഞ്ഞിതകൂരനടുത്തു സസ്ഥിതം:-

25

“പരാക്രമാഞ്ജലി! പടുനീതിമാഗ്ഗമീ-
പ്പരാഗമം ശങ്കരോടുകൂടമെങ്കിലും
വരാസ്ഥയാൽപ്പോയ, വരോടുകൂടി ഞാൻ
വരാം; വരട്ടേ വലിയോരു മംഗളം”.

26

ഇതിത്രമാത്രം നരനാഥനോടും-
ച്ചതിപ്രിയം പൂണ്ടു ഗമിച്ചു യാദവൻ,
മതിപ്രസാദത്തോടു നന്ദസുന്ദരൻ-
മതിപ്രസന്നാനന്ദർശനോത്സുകൻ.

27

കിണഞ്ഞു കംസന്റെ രഥം, മനോരഥം-
കണക്കിലകൂർ നടത്തിയന്തിയിൽ
അണഞ്ഞു നന്ദന്റെ ഗൃഹത്തിലാത്തു കൈ-
വണങ്ങി കണ്ടെത്തിയ രാമകൃഷ്ണരേ.

238

മഹാഭരതോടവർ സൽക്കരിച്ചൊരാ-
മഹാൻ പറഞ്ഞും പലപാടു സങ്കടം
മഹാത്മസാന്നിദ്ധ്യമിയന്ന രാത്രിയാ-
മഹാശയക്കും ശിവരാത്രിയാക്കിപ്പോൽ!

239

കനിഞ്ഞു കണ്ണൻ കരൾക്കുട്ട കംസനാൽ-
ജ്ജനിയ്ക്ക മാപത്തു ജഗത്തിലാർക്കുമേ
ഇനിക്കുറച്ചും പിണയാതെയാക്കുവാൻ
തനിച്ചുറച്ചു ഗമനം പുലർച്ചയിൽ.

240

അതിലിടംകൂടിന ഗോപിമാരെട-
ച്ചതിക്കടക്കൺവഴി യാത്ര ചൊല്ലിയും
മുതിന്നു തൻകുട്ടരെടണ്ണൊത്തുതാൻ
മുതിന്നു കണ്ണൻ മധുരയ്ക്കു പോകുവാൻ.

241

മുറയ്ക്ക കാഴ്ചയ്ക്കീഹ ഗോരസക്കടം
നിറച്ചു നന്ദാദികൾ വണ്ടികേറ്റവേ
പറഞ്ഞിതകൂർ 'നമുക്കു തേരിൽ മു-
മ്പിറങ്ങിടാ' മെന്നവരോടു സാദരം.

242

മിഴിയ്ക്കു ദിവ്യാത്തുതമാത്മവിദ്യയാൽ
വഴിയ്ക്കു താൻ ഭാനപതിക്കു കാട്ടിയും
അഴിഞ്ഞണഞ്ഞാപ്പുരഗോപരത്തിൽവെ-
ച്ചൊഴിച്ചയച്ചു ഹരി കംസഭൂതനെ.

243

പുരിയ്ക്ക കത്തത്തുത മട്ടു കണ്ടു സ-
ഞ്ചരിയ്ക്കവേ കംസനടുപ്പലക്കുവോൻ
മരിയ്ക്കു വാനജ്ജിടയാ,യിടഞ്ഞു കൈ-
തരിച്ചു കണ്ണൻ ചെകിടത്തടിക്കയൊൽ.

244

അടുത്തു കണ്ടെത്തി നൃപാംഗലേഖനം
കൊടുത്ത സൈരസ്ത്രികയായ കബ്ജയെ
മിടക്കുന്നാത്താടി പിടിച്ചയർത്തി ന-
ല്ലടക്കെഴും സുന്ദരിയാക്കി മാധവൻ.

245

ഉടുത്ത രാജോചിതവസ്ത്രമാ മണം-
പെടും കുറിക്കൂട്ട ധരിച്ചു, പുഷ്പകൻ
കൊടുത്ത പൂമാലയണിഞ്ഞുമണ്ണൊ-
ത്തടുത്ത സാരൂപ്യമവന്നുമേകിനാൻ.

246

ഉടുപ്പുതുന്നിസ്സരസം കൊടുത്ത ന-
ല്ലുടുപ്പുതന്നാരന മോക്ഷലക്ഷ്മിയും
കൊടുത്ത ചുവറീ, ബലഭദ്രനോടുമൊ-
ത്തെടുത്തെയും നാഗരികായുമോടിയിൽ.

247

നടന്നുകളഭാ നഗരം വല്ലത്തുവെ-
ച്ചുടൻ ധനുശ്ശാഗവിധാനശാലയിൽ
കടന്നു കണ്ണൻ തുണയണ്ണനുള്ളവൻ
തടഞ്ഞതില്ലാരുമടുത്ത കാവലിൽ.

248

മനുഷ്യർ കണ്ടാൽത്തൊഴുവോരു വൈഷ്ണവം
ധനുസ്സു കണ്ടപ്പൊഴുടുത്ത മാധവൻ
അനന്തരേനോക്കാതെയുടൻ കടന്നൊടു-
ത്തനലതം പൂട്ടി വലിച്ചു സസ്തിതം.

249

വലിച്ചുപാടാക്കലവില്ലു ഘോരമു-
ച്ചലിച്ചു ഘോഷത്തൊടൊടിഞ്ഞിതളുതം;
ചലിച്ചുപോയ്ക്കുണ്ടവർ, കേട്ടുപൊടു വി-
ല്ലൊലിച്ചുഴിപ്പിൽ ധൃതികെട്ടു കംസനും.

250

ചൊടിച്ചു പാഞ്ഞെത്തിന കാവലാളെയ-
ങ്ങോടിച്ചു വിൽക്കണ്ടൊമടുത്തടുത്തുടൻ
അടിച്ചുകൊന്നു ബലഭദ്രനും, തരം
പിടിച്ചു കൈവെച്ചൊരു വാസുഭദ്രനും.

251

കഴിച്ചുവെച്ചിതിയ, ഗോപബാലരെ-
ത്തൊഴിച്ചുപോന്നിട്ടിരുപേരുമൊപ്പമേ
പൊഴിച്ചു ഹാസം; പുരപുഷ്പവാടിയിൽ-
കഴിച്ചുകൂട്ടീ കളിർകൊണ്ട രാത്രിയും.

252

നടുങ്ങി കംസൻ നിജ്ജീവമാഗ്ഗണം
തൊടുത്തൊരാ യജ്ഞധനുസ്സൊടിച്ചതിൽ
കടുങ്ങി വല്ലാതെ വളൻ പേടിയാ-
ലൊടുങ്ങിടാക്കൂരിരുപെട്ട രാത്രിയിൽ.

253

ഉറക്കെയൊത്തുഗ്രമുരച്ചിന്ത “രൊട,
പറക്കൊട, ഗോപകരേപ്പിടിക്കൊട,
അറക്കൊട”, യെന്നു കലമ്പൽകൂട്ടിനാ;-
നറക്കമൊക്കണ്ടിഹ കാളരാത്രിയിൽ ?

254

“വരട്ടെ, നാളെപ്പുലരട്ടെ, യാനയ-
ങ്ങരങ്ങുവാതിൽക്കലടഞ്ഞു നിൽക്കണം,
വരുമ്പൊഴേ കുത്തണ, മായതിൽജ്ജയം
തുരുമ്പിയാൽ മല്ലരടിച്ചുകൊല്ലണം.

255

കഴക്കിതും തീർന്നിടയക്കിടാങ്ങൊരാൻ
പിഴയ്ക്കിലും ഭർമലടമില്ല ലേശവും;
പഴക്കമേറിപ്പലശസ്രവിദ്യയിൽ-
ത്തഴക്കമുള്ളന്നുടെ കൈ മയക്കുവൻ”.

256

വിരുദ്ധമീവണ്ണമുരയ്ക്ക, മുലതൻ
ഭുരുദ്ധരോഗ്രാശയമേറു നിന്നിടം,
ഇരുന്നിടം, ചെറൊഴുനോറു ലാത്തിടം.
വരുന്നതോത്തൊത്തു വിയത്തു വീഴ്ന്നിടം.

257

കിടന്നുറങ്ങിപ്പോകുന്ന പാഞ്ഞിടം,
തുടൻ വീണ്ടും നയനമു തുറന്നു
കടന്നു കാണും മുതിർന്നവകൾക്കുളയ്-
പ്പുടൻനില്ക്കും പല പൊന്നുരങ്ങമേ

258

ഇറുന്നമാരാത്രീ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ-
ങ്ങവൻ നവാക്കോടയമായിപ്പൊഴേ
അവശ്യമേപ്പാടുകൾ ചെയ്ക്കാരുങ്ങിനാ-
നവസ്ഥകാട്ടി പ്രഭമഞ്ചമേറുവാൻ.

259

പൊരുത്തുമാൾ കൂടിപ്പോ മല്ലഭോ
പെരുമ്പറക്കൊട്ടു മുഴക്കിയുലാതം;
തെരുക്കുന്നെത്തിങ്ങിനിറഞ്ഞു കാണുവാ-
നൊരുക്കുമായാളുകളും നിരന്നതേ.

260

കളിച്ചുടൻ പ്രാതൽ കഴിച്ചു സെതരഭ-
ക്കളിക്കുറിക്കൂട്ടമണിഞ്ഞു മോടിയിൽ
വെളിച്ചമാമ്പോൾ വസുദേവപത്രം
കളിയ്ക്കു കാഴ്ചയ്ക്കു ണവാണൊരുങ്ങിനാൻ.

261

അരങ്ങുവാതിൽക്കലണഞ്ഞനേരമേ
പരം ഗഭീരോത്തമകുളിരാജനെ
തരംകെട്ടുമ്മാർ തടഞ്ഞടഞ്ഞു ക-
ണ്ടരം കടുത്തേറെറതിരിട്ടു മാധവൻ.

262

പഴിച്ചു പാപ്പാൻ പകർത്തി നേക്കു വി-
ട്ടൊഴിച്ചുമാറൊത്തേരു കൊമ്പനാനയെ
മിഴിച്ചു കണ്ടൊന്നു കുതിച്ചു മസ്തക-
ക്കുഴിച്ചുഴിക്കുന്നിടിച്ചു നിൽനിനാൻ.

263

കുടഞ്ഞു കൂററൻ തലയെന്ന് പിൻവലി-
ഞ്ഞിടഞ്ഞു വീണ്ടും കരി പാഞ്ഞണഞ്ഞതിൽ,
തടഞ്ഞുവീണാ,ഞ്ഞൊരു കുത്തു പാഴ് പെടാൻ
പിടഞ്ഞുരണ്ടൊന്നു കളിച്ചു മാധവൻ.

264

പിടച്ചെഴുന്നേറ്റു മുഖത്തു കയ്യല-
ച്ചടച്ചുടിച്ചാത്തി വളത്തിയാത്തവൻ
നടച്ചുവട്ടിൽക്കരി കണ്ടിടാത്തിട-
ത്തിടച്ചുകൂടാതെ കനിഞ്ഞുകൂടിനാൻ.

265

മണത്തറിഞ്ഞീടിന തുമ്പി കാലുക്കിട-
യ്ക്കുണച്ചു തപ്പിപ്പിടികൂടിയാനും
ക്ഷണത്തിൽ മുമ്പോട്ടു വലിച്ചി,തൂൻടൻ
കണക്കിലൊന്നാഞ്ഞുകൊടുത്തുക്കണ്ണനും.

266

അടിച്ചു കുളത്തിലിടയ്ക്കു ലാക്കുവെ-
ച്ചിടിച്ചു മമ്മങ്ങളിൽ മത്തഹസ്തിയെ
പിടിച്ചു വാലിൽപ്പലപാടിം വലം
പിടിച്ചു ചുറ്റിച്ചു നടുക്കു നിന്നവൻ.

267

ഇതിന്നുമമ്പിക്കരിയോടു കാസനേ-
റെറതിന്ത പോർപോലിതു പോയതില്ലപോൽ;
അതിസ്സുടം കണ്ടവർകൾക്കു കെഴുതുക-
പ്രതിഷ്ഠ കണ്ണന്റെ കളിയ്ക്കു കൂട്ടമേ.

268

ചൊടിച്ചു മുമ്പോട്ടു കുതിയ്ക്കുമാന,യാ-
ഞ്ഞടിച്ചു പിന്നോട്ടു തിരിയ്ക്കുമച്ഛതൻ,
പിടിച്ചു കുത്താൻ കരി നോക്കു മുക്കെടു-
ത്തിടിച്ചു ചാടും ഹരി സിംഹവിക്രമൻ.

269

പള്ളിയിന്നും ചിലപ്പോഴും, നേക്കടൻ
കളിച്ചുവെന്നും ചിലപ്പോരു മാധവൻ
ചെളിപ്പൊടും കുളി കഴങ്ങുമാറു താൻ
വെളിപ്പെടുത്തി പല യുദ്ധകൗശലം.

270

ചൊടിച്ചൊട്ടുക്കും ഹരി രണ്ടു കൊമ്പിലും
പിടിച്ചുലച്ചാക്കുലകൊമ്പനായെ
പടിഞ്ഞു മേലാമെഴുന്നേറു നിന്നിടാ-
പ്പടിയ്ക്കു വീഴിച്ചു മറിച്ചുവിട്ടുതേ.

271

പറിച്ചെടുത്തീടിന കൊമ്പുകൊണ്ടു കൈ-
മറിച്ചു തച്ചാഗ്രജപ്പാലരേയുമേ
ചിരിച്ചു ചാടും ബലനൊത്തു ജീവിതം
മറിച്ചു വിട്ടൊപ്പമരങ്ങു കേറിനാൻ.

272

“മല്ലനാർക്കിടിവാരം, ജനത്തിനരചൻ,
മീനാങ്കനേണാക്ഷിമാ,-
ക്കില്ലത്തിൽ സഖി വല്ലവക്കുരി ചലർ,-
ക്കാനന്ദനോ നന്ദനൻ,
കാലൻ കംസന, ദേഹികൾക്കിഹ വിരാൾ,
ജ്ഞാനിയ്ക്കു തത്വം പരം,
മൂലം വൃഷ്ടികലത്തിനെന്നു കരുതീ
മാലോകരാക്കണ്ണനേ”.

273

കടന്നു ചെന്നോരിവരോടു ലെഖകികം
തുടൻ ചാണുരനുദാരവാക്കിനാൽ
ഇടഞ്ഞു തെല്ലൊന്നിഹ മല്ലടിയ്ക്കുവാൻ
തടഞ്ഞു വെയ്ക്കുന്നവിധം ക്ഷണിച്ചുതേ.

274

തടസ്ഥമാദ്യം ചിലതോതിലായിലും
തടത്തരം കണ്ടവർ കണ്ണനന്നരം
കടന്നു ചാഞ്ഞരകമുട്ടികാവ്യരായ്-
ത്തുടങ്ങിനാർ മല്ലടി നല്ല ഭംഗിയിൽ.

265

ജനങ്ങൾ കണ്ടാൽക്കിടത്തോന്നിടത്തൊരീ-
ജനങ്ങൾതൻ മല്ലടി മുത്തു മേൽക്കുമേൽ
മനസ്സിലുക്കി പല കാണികൾക്കുമാ-
മനസ്ഥിയാം കംസനു മേറു സംശയം.

276

നടക്കയും ഭൂമി കുലുക്കി, മുൻവശം
കടക്കയും, കാലിയിടെ മെയ്യടക്കയും,
ഇടയ്ക്കു മെല്ലെത്തല പൊക്കി വൈരിയെ-
പ്പടക്കളിപ്രേരശിയിലാദരിയ്ക്കയും,

277

അടിയ്ക്കയും, പാങ്ങിലിടിയ്ക്കയും, ബലം-
പിടിയ്ക്കയും, താങ്ങിലെല്ലൊടിയ്ക്കയും,
ചൊടിയ്ക്കയും, പല്ലു കടിയ്ക്കയും, മദം-
നടിയ്ക്കയും, തമ്മിലുച്ചിടിയ്ക്കയും,

278

കടക്കയും, കണ്ണുതുടക്കയും, കട-
ന്നടക്കയും, കയ്ക്കുടന്തക്കടക്കയും,
കൊടക്കയും, തല്ലു തടക്കയും, പരം
മടക്കയും, വാശിപിടിച്ചുടക്കയും.

278

പരസ്സരം തുല്യനിലയ്ക്കിതേവിധം
പരക്കെയൊര തിങ്ങിന രംഗഭൂമിയിൽ
പരസ്വമാക്കിപ്പട്ടമല്ലടികുമാ
പരം കളിച്ചാരവർ നാലുപേരുമേ.

280

ജയിപ്പതാരാണിതിലെന്ന സംശയം
 ഉണ്ടാകുമൊരാളുകൾ നോക്കിനില്ക്കുവേ
 ജഗത്രയീമായമറിഞ്ഞ മാധവൻ
 ജവത്തിലൊന്നാക്കളിമട്ടു മാറിനാൻ.

281

പടുതപമോടും പടതല്പിനളളിൽ മെയ്-
 പിടുത്തവും മല്ലനെടുത്തതിക്കുവേ
 അടുത്തു കാൽവാരിയെടുത്തു മെഴുലിമേൽ-
 തെരാടുത്തു ചാണരനെയൊഴു വീശിനാൻ.

282

അഴിഞ്ഞു ചിന്നം മുടിയും ഭജങ്ങുളും
 കിഴിഞ്ഞു തുണ്ടും പടവും പറക്കുവേ
 ഉഴിഞ്ഞു ചുറ്റിപ്പൊരു മല്ലമുത്തിമേ-
 ലൊഴിഞ്ഞു ചുറ്റി തിമണപ്രകാശവും.

283

ലഭിച്ചു ചാണരൻ ജീവമോക്ഷമി-
 ങ്ങളിന്നുമാം വിഷ്ണുപദം പെടുമ്പൊഴേ
 പ്രഭിന്നകുണ്ടിയുതിർകട്ടി മുഷ്ടികൻ
 വിഭിന്നനായി ബലഭദ്രമുഷ്ടിയാൽ.

284

പ്രമാണിമല്ലപ്പെരുമാക്കളെത്തക-
 ത്തമാന്തമെന്പേ ശലഭകോസലാഭ്യരേ
 ക്രമാൽ ദൂതം കൊന്നിവർ മറ്റു മല്ലരേ
 ക്ഷമാവരൻ കാഞ്ചയടിച്ചുകുറിനാൻ

285

വിളിച്ചുകൂട്ടിച്ചില ഗോപബാലരായ്-
 യ്ക്കളിച്ചു തച്ചു ബലരാജമാധവർ
 ഒളിച്ചുനോക്കു പുരനാരിമാരണി-
 ചുളിച്ചുണക്കുമണിമാല ചാത്തിയോർ.

286

മഹർഷിവിന്നാധരനാകുന്നാക്ഷമാ-
മഹർഷികൂടം രണരംഗശ്രമിയിൽ
അചക്രിപ്പു പറക്കൊട്ടിയാത്തുകൊ-
ണ്ടഹമ്മതിക്കുത്തു മുഴുത്ത കുട്ടികൾ.

287

“ഇതെന്തു കൂത്താണി, വിടത്തിലാരുമി-
ല്ലിതങ്ങമെന്നോ ബഹളം നിറുത്തുവാൻ ?
ഇതെന്തെന്തോ നോട്ടക്കറവെ, ഞ്റെ ചോരതി-
ന്മതെന്തിനാണത്തമകന്ന വില്ലികൾ ?

288

ഇടിച്ചുകൊൽവിൻ ചലച്ചാലരെത്തിരി-
ച്ചടിച്ചയപ്പിൻ പശുപാലവർമ്മേ,
പിടിച്ചുകെട്ടിൻ വസുദേവനെപ്പുറ-
ത്തടിച്ചു പായിയ്ക്കുവിനുഗ്രസേനനെ.

289

പിതാവിതല്ലാ, ഭൂമിളാഖ്യഭാനവ-
പ്രതാപി ഗന്ധർവ്വൻ പത്രനാണു ഞാൻ;
ഹതാരി ദൈത്യപ്രഭു കാലനേമി ഞാ-
നിതാ വിരോധിപ്രകരം മുടിയ്ക്കുവൻ”.

290

ഇവണ്ണമോരോന്നയരത്തിൽ മഞ്ചമാ-
ണ്ടവൻ പരം കംസനരത്തരയ്ക്കുവേ
സ്വപവർഗ്ഗമോടൊത്തു കളിയ്ക്കുമച്യുതൻ
ജവം കുതിച്ചുച്ചുമയൻ ചാട്ടമാം.

291

കുതിച്ചു ചാടിപ്പലമഞ്ചവീഥിയോ-
ടെതിത്തുപൊന്തിക്കളിയാടിയങ്ങിനേ
അതിഭൂതം കംസകരീന്ദ്രനുള്ളിടം
പതിച്ചു സിംഹാരവചോലാനാം ധർമി.

292

കൂടുതൽ കണ്ടപ്പൊഴിഞ്ഞു തെട്ടി വാ-
 ഉടുത്ത കസൻ പരി, പ്പിടിപ്പൊടും
 തടുത്ത പെട്ടെന്നു തുറിച്ചു കണ്ണുമായ്-
 കൂടുതൽ കണ്ണനെയൊന്നു നോക്കിനാൻ.

293

തിരിച്ചുമമ്മട്ട മറിച്ചുമുക്കൊടും
 ചെരിച്ചുമോരോവക വെട്ടു വെട്ടിനാൻ
 മറിച്ചുവീഴാൻ കരുതുന്ന മാതൃലൻ
 ചിരിച്ചു ചാഞ്ചൊടിന ഭാഗിനേയനെ.

294

സ്വമാതൃലൻ വീശിൻ വീക്കശേഷവും
 സ്വപായയാൽച്ചാഞ്ഞു ചെരിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞവൻ
 അമാന്തമാക്കിപ്പഴുതേ കളഞ്ഞുകൊ-
 ണ്ടമാനുഷക്കുട്ടി കളിച്ചു കേശവൻ.

295

തെങ്ങിനിന്നു പിടികൂടുവാൻ പരം
 പരുന്താഞ്ചുംപടി പാഞ്ഞ കംസനെ;
 കരുത്തനാവീരനുമുന്നിവന്നു കൈ-
 വരുത്തു കണ്ണന്റെ തലയ്ക്കു രാഞ്ചുവാൻ.

296

തരത്തിലുന്നിപ്പിരിയുമൊഴൊപ്പമേ
 ശിരസ്സിനെത്തിപ്പിടികൂടിനാരവൻ;
 അരം തെരിച്ചുപരിചത്തടപ്പിടി-
 കരം തിരിയ്ക്കുത്തല മാറി മാധവൻ.

297

ഇരക്കുമേറും വിരൽകൂട്ടി മാധവൻ
 മുക്കെയെന്നും പിടി വേർപെടുത്തുവാൻ
 തെരുക്കുമായി മക്കടം തെറിച്ചുപായ്
 തക്കമേറും പലപാടലയ്ക്കു യാൽ.

298

കരസ്ഥമാംഖരഗ്രവമാശ്ര പർവ്വം
നിരസ്തമാമ്മാദ വലിച്ചുലച്ചുടൻ
പരന്റെ രോഷാരുണഭീഷണാനനം
പരൻ പമാൻ കണ്ടു രസിച്ചു സന്ധിതം.

299

മുടിപ്പിടുത്തത്തിൽ വിടാതെ വീരനെ-
പ്പിടിച്ചുലച്ചുലച്ചുപത്തേതിൽനിന്നുടൻ
ചൊടിച്ചു കീഴ് പോട്ട മരിച്ചു താനുമ-
പ്പടിയും ചാടി ഹരി രംഗഭൂമിയിൽ.

300

നിരസ്തജീവസ്ഥിതിയാണ് കംസനെ-
പ്പരം നിലത്തിട്ടു വലിച്ചു മാധവൻ
അരം കഴുത്തിൽ ജഗദംബികീർണം
നിരന്നുകാണായിവരുംവരേയുമേ.

301

തദാ ജഗന്മായ നഖം തറച്ചു സ-
മ്മഭാൽ സ്വപനം മെഴുമ്പൊഴിച്ചു ബോധവാൻ
സദാജ്ഞാഴം പേടിയൊടോർത്ത കൃഷ്ണനിൽ-
ത്തദാത്മഭാവസ്ഥിതിയാണ് ഭാഗ്യവാൻ.

302

ഒഴിഞ്ഞു സാംസാരികബന്ധമീ
വഴിഞ്ഞു സച്ചിത്സുഖമൈ പൻ
കിഴിഞ്ഞുപോകാപ്പടി പൂണ്ണവിഷ്ണുവായ്
അഴിഞ്ഞു കംസൻ കഥയായി മംഗളം.

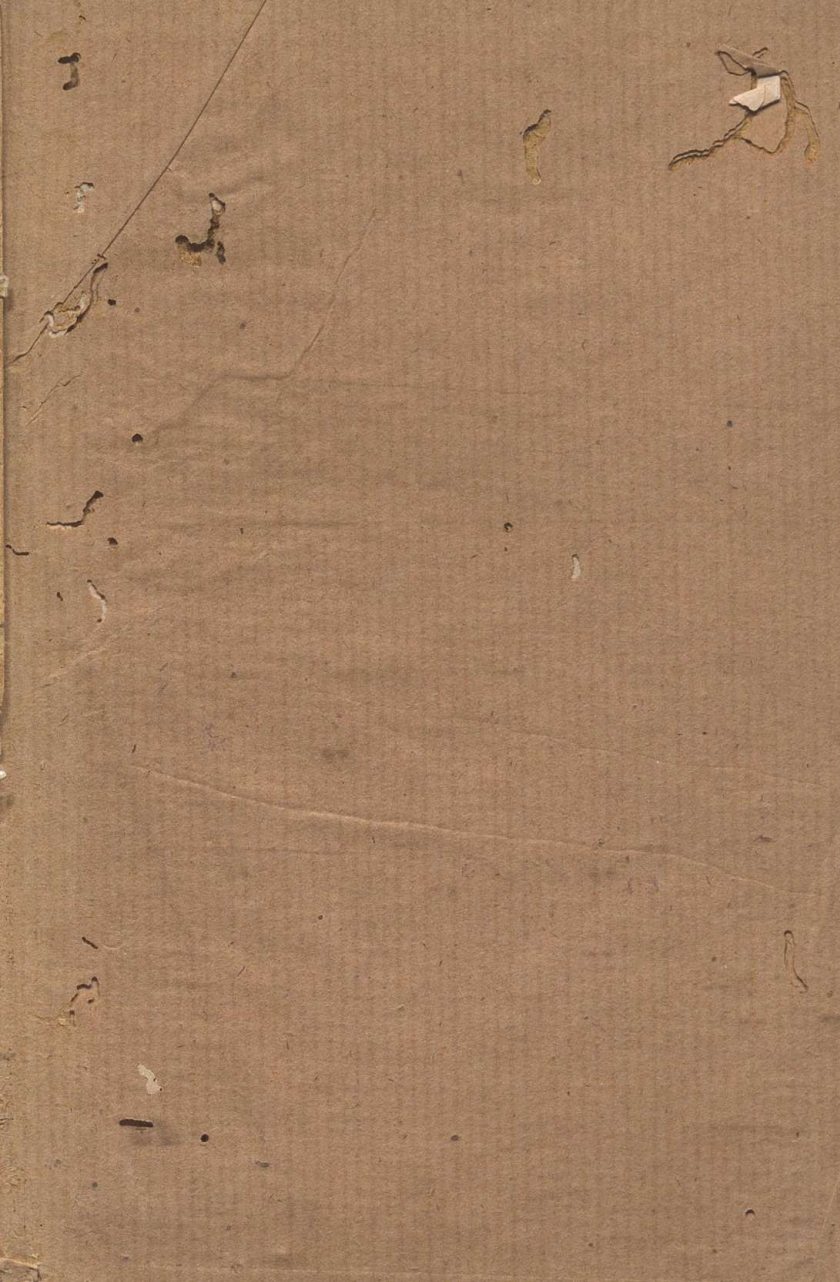
303

മുക്കാൽമുക്കുനിലയെത്തിന കാലനേമി
തൽക്കാലമിങ്ങിനെ പിറന്നു വളൻ വീരൻ
ചൊൽക്കൊണ്ടുയന്നുപുരുഷാർത്ഥപതുഷ്ടയത്തെ-
ക്കയ്ക്കൊണ്ടു പൂണ്ണപരചിന്മയനായി കംസൻ.

304

അ
ണ്

നിപ്പിരി

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
JAWAHAR BAL BHAVAN & CHILDREN'S LIBRARY

KOTTAYAM. **3429**

Cl. No. 10A10

Acc. No. _____

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

-3 MAR 1979

പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

പത്തുരാഗം—S. K. ചൊററക്കാട്ട്.				
	(പുതിയ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്)			1-8-0
പ്രമതിക്കു—	ടി	ടി	ടി	1-0-0
റാടൻപ്രേമം—	ടി	ടി	ടി	1-0-0
പൂർവ്വമേഖല—	സപാമി ബ്രഹ്മവൃതൻ.			0-12-0
പിഡി I-റാഭാഗം	കെ. സുകുമാരൻ ബി. എ.			2-8-0
ടി — രണ്ടാംഭാഗം—	ടി	ടി		2-8-0
അഴകുള്ളപെണ്ണ്—	ടി	ടി		2-8-0
രാജാജി—	വിചാൻ ടി. കെ. രാമമേനോൻ.			1-4-0
ശ്രീ സരോജിനിദേവി—	ടി	ടി		0-10-0
പല്ലഭായിപട്ടേൽ—	പി. കെ. നായർ.			1-8-0
നമ്മുടെ പക്ഷികൾ—				
	എം. നാരായണൻ ബി. എ., എൽ. ടി.			1-4-0
ചിഹ്നവീക്ഷണം—				
	വിചാൻ കെ. എസ്. എഴുത്തച്ഛൻ.			1-0-0
മിസ്രയിലെറാണി-അഥവാ-എല്ലാംകളഞ്ഞ കാമം—				
	കെ. സുകുമാരൻ, ബി. എ.			4-0-0
വിജ്ഞാനവിചി—				
	പി. എൻ. മുസ്സത്, ബി. എ., എൽ. ടി.			2-0-0
നടക്കുന്ന കഥകൾ—				
	സി. ജനാർദ്ദനമേനോൻ			0-10-0
പണ്ടൻ കത്തുകൾ—				
	സി. ബി. കുമാർ.			2-8-0
വിശ്വഹർഷം—				
	കെ. എസ്. എഴുത്തച്ഛൻ.			1-8-0
പി. കെ. ബ്രഹ്മദേവൻ, കോഴിക്കോട്				